

Hírlevél

2011/8.

Tartalomjegyzék

I./ A szabadság rendeltetésszerű használata	3
II./ Emelőgép kezelői kérdések	11
III./ Jogszabályváltozások	43

I. A SZABADSÁG RENDELTETÉSSZERŰ HASZNÁLATA

I.

Elsőfokú közigazgatási eljárás

Az eljáró felügyelők munkaügyi ellenőrzést kezdtek a munkáltatónál. A lefolytatott bizonyítási eljárás során a hatóság a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (továbbiakban: Mt.) 134. § (3) és (5) bekezdéseiben foglalt rendelkezéseinek (szabadság kiadása), valamint az Mt. 151. § (4) bekezdésének (állásidőre való személyi alapbére fizetés) megsértését állapították meg és a hatóság a szabálytalanság miatt munkaügyi bírság megfizetésére kötelezte a munkáltatót az alábbi tényállás alapján:

A rendelkezésre álló munkavállalói és ügyfél nyilatkozatok, az érdekképviselettel való megállapodás és a fizetés nélküli szabadság igénylések alapján megállapítható volt, hogy a munkáltató november 1. napja és december 31. napja között munkáltatói nyomtatványon a munkavállalók írásbeli kérelme alapján fizetés nélküli szabadságot engedélyezett úgy, hogy a munkavállalók még rendelkeztek rendes szabadsággal, melyet nem adott ki tárgyévben a munkáltató.

Megállapítást nyert, hogy a munkáltató a pénzügyi helyzete és megrendelések hiánya miatt nem tudott munkát biztosítani november 1. napja és december 31. napja között a munkavállalói nagy részének. A munkáltató a munkavállalói érdekképviselletekkel megállapodva megoldásként fizetés nélküli szabadság iránti kérelmeket adott ki a munkavállalók részére.

Másodfokú közigazgatási eljárás:

Az OMMF elnöke a határozatot helybenhagyta az alábbiak miatt:

A másodfokú hatóság megállapította, hogy a fizetés nélküli szabadság elrendelését és a tárgyévi szabadságok kiadásának elmulasztását együttesen értelmezve a munkáltató gyakorlata nem felelt meg a rendeltetésszerű joggyakorlás elvének, ahogyan az sem, hogy a munkáltató a csatolt tájékoztatók alapján előre kalkulált a fizetés nélküli szabadság igénybevételével.

Ezen kívül hivatkozott arra a másodfokú hatóság arra, hogy abban az esetben, ha a munkáltató nem tud megfelelő munkát biztosítani a munkavállaló részére, úgy nem fizetés nélküli szabadságot kell részére biztosítani, hanem az állásidőre fizetendő személyi alaphét kell fizetnie.

A munkáltató a rendes szabadság vonatkozásában arra hivatkozott, hogy a rendes szabadságok következő évre történő átvitelének az volt az indoka, hogy november utolsó hetében egy nagyarányú megrendelés állomány növekedés történt, amely miatt a rendes

szabadságok kiadására tárgyévben nem, csak a következő évben, a kollektív szerződés rendelkezésének megfelelően kerülhetett sor.

A fizetés nélküli szabadságok vonatkozásában arra hivatkozott, hogy az érdek-képviselői szervekkel történt megállapodást követően a dolgozók maguk kérték a fizetés nélküli szabadság biztosítását azon időszakok vonatkozásában, amikor a munkáltató munkát számukra nem tudott biztosítani. Ez a kérelem a munkavállalók érdekében történt, tekintettel arra, hogy ennek hiányában létszámcsökkentést kellett volna a munkáltatónak végrehajtani.

Munkaügyi bírósági szak:

A munkaügyi bíróság a felperes keresetét elutasította az alábbiak szerint:

A fizetés nélküli szabadság vonatkozásában a bíróság álláspontja a következő.

Az Mt. 138. § (5) bekezdése szerint a munkavállalót fizetés nélküli szabadság illeti meg

- a) a gyermek 3. életéve betöltéséig a gyermek otthoni gondozása céljából,
- b) a gyermek 10. életéve betöltéséig a gyermekgondozási segély folyósításának időtartama alatt feltéve, hogy a munkavállaló a gyermeket otthonában gondozza,
- c) a gyermek 12. életéve betöltéséig a gyermek betegsége esetén az otthoni ápolás érdekében.

Az Mt. 139. § (1) bekezdése szerint a munkavállalónak – kérelmére – a tartós (előreláthatólag 30 napot meghaladó) ápolásra, vagy gondozásra (a továbbiakban: ápolásra) szoruló közeli hozzátartozója otthoni ápolása céljából az ápolás idejére, de legfeljebb 2 évre a munkáltató fizetés nélküli szabadságot köteles engedélyezni, ha a munkavállaló az ápolást személyesen végzi. A tartós otthoni ápolást és annak indokoltságát az ápolásra szoruló személy kezelőorvosa igazolja.

Az Mt. 140. § (1) bekezdése szerint a munkavállalónak – kérelmére – 1 évig terjedő fizetés nélküli szabadságot kell engedélyezni, ha a munkavállaló magán erőből, a saját részére lakást épít. A fizetés nélküli szabadságot az építési engedélyben megnevezett személy, vagy helyette a vele együtt élő házastárs (élettárs) igényelheti.

A fenti jogszabály helyből következően a fizetés nélküli szabadság engedélyezésére az Mt-ben három esetben van lehetőség, gyermeknevelés céljából, közeli hozzátartozó ápolása céljából, valamint lakásépítés céljából. A fenti felsoroláson túl, az Mt. fizetés nélküli szabadságról nem rendelkezik, azonban nem tiltott, hogy a munkáltató a munkavállaló kérelmére azt engedélyezze. Ebben a részben a bíróság osztja a felperes álláspontját. A bíróság azonban az alperes véleményével egyezően azt az álláspontot foglalja el, mely szerint a felsorolt esetek is azt támasztják alá, hogy fizetés nélküli szabadság engedélyezésére csak és kizárólag a munkavállaló érdekében kerülhet sor. A felperes előadásából egyértelműen kitűnik az, hogy a fizetés nélküli szabadság engedélyezésére akként került sor, hogy a

munkáltató a munka hiánya miatt megállapodást kötött az érdekképviselettel arról, hogy a leépítések elkerülése érdekében fizetés nélküli szabadságot ad kérelemre a dolgozók számára. Látszólag ez az intézkedés valóban a munkavállalók érdekét is képviseli, hiszen a munkaviszonyuk megszűnésétől óvja meg őket.

Megjegyzí azonban bíróság, hogy az Mt. 151. § (4) bekezdése szerint a munkavállalót, ha a munkáltató működési körében felmerült okból nem tud munkát végezni, az emiatt kiesett munkaidőre (állásidő) személyi alapbére illeti meg.

Jelen esetben arról van szó, hogy a felperes a rendelési állomány tartós csökkenésére tekintettel bizonyos időszakokban a dolgozók részére nem tudott kellő mennyiségű munkát biztosítani, és ekként került sor az érdek-képviseleti szervekkel történő megállapodásra, majd a munkavállalók kérelme alapján a fizetés nélküli szabadságok engedélyezésére. Ez azonban mindenképpen rendeltetés ellenes joggyakorlást valósít meg, hiszen egyértelmű, hogy nem a munkavállalók egyéni érdeke miatt került sor a fizetés nélküli szabadság kiadására, hanem ez elsősorban a munkáltató érdekében történt meg, hiszen erre az időszakra nem tudott a dolgozóknak munkát biztosítani. Emiatt ez az időszak elsősorban állásidőnek minősül, amelyre a felperesnek a munkavállalók számára személyi alapbért kellett volna fizetni.

Megjegyzí a bíróság, hogy azért is rendeltetés ellenes a felperesi munkáltató eljárása, mert, bár lehetséges, hogy el kívánta kerülni a nagyobb létszámleépítést a munkáltató, de egy létszámleépítés esetében is a dolgozók részére minden időszak fizetettnek minősült volna, vagyis ebben az esetben azon dolgozók számára akiknek a munkaviszonya megszüntetésre kerül, felmondási időt, végkielégítést fizettek volna, majd a munkavállalóknak lehetőségük lett volna ezt követően munka nélküli járadékra menni, vagy újból elhelyezkedni. Ehhez képest azonban a fizetés nélküli szabadság időtartama alatt semmilyen díjazásban nem részesültek, amely így megélhetésüket is veszélyeztette.

A bíróság a fizetett szabadság átvitele vonatkozásában sem osztja a felperes álláspontját, tekintettel arra, hogy bár a nagyobb rendelési állomány valóban minősülhet különösen fontos gazdasági érdeknek, azonban a rendes szabadságok kiadására már év közben sor kellett volna hogy kerüljön, annál is inkább, mert olyan időszakban küldték a dolgozókat fizetés nélküli szabadságra a megkötött megállapodásra, valamint a dolgozók egyéni kérelmére tekintettel, amikor még fizetett szabadságuk is volt.

Az Mt. 134. §-ában foglaltak szerint az alap szabadság egynegyedével rendelkezik csak szabadon a munkavállaló, annak háromnegyed részét a munkáltató bizonyos előírások betartásával szabadon adhatja ki, így a felperesnek lehetősége, illetőleg kötelezettsége lett volna ha és amennyiben állásidőre személyi alapbért nem fizet, a munkával el nem töltött időszak vonatkozásában elsősorban rendes, fizetett szabadságot biztosítani a dolgozók részére, azonban nem így járt el.

Legfelsőbb Bírósági szak:

A Legfelsőbb Bíróság a munkaügyi bíróság ítéletét hatályában fenntartotta.

A perben az LB-nek azt kellett eldönteni, hogy jogszerűen hivatkozhat-e a munkáltató a rendes szabadság kiadásának akadályaként a gazdasági év végén bekövetkezett rendkívüli eseményre akkor, amikor munkavállalóinak a korábban fennálló munkahiány miatt – a

törvény szerint járó állásidő kifizetése helyett – fizetés nélküli szabadságot biztosított.

Az Mt. 102. § (1) bekezdése szerint a munkáltató köteles a munkavállalót a munkaszerződés, a munkaviszonyra vonatkozó szabályok, illetve az egyéb jogszabályok szerint foglalkoztatni.

Az Alkotmány 70/B. § (4) bekezdése a pihenéshez való jog mellett alkotmányos értéknek nevesíti a rendszeres fizetett szabadsághoz való jogot. Az Mt. meghatározza, hogy a munkavállalót naptári évenként hány munkanap alap- és pótszabadságból álló rendes szabadság illeti meg. A rendes szabadság adott naptári évben történő kiadásáért a munkáltató felel, a szabadság következő évre történő átvitelére kivételesen, a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén kerülhet sor.

Az Mt. 134. § (3) bekezdése a) pontjának a munkaügyi ellenőrzés időpontjában irányadó rendelkezése szerint a munkáltató kivételesen fontos gazdasági érdekből az esedékesség évét követő március 31-ig, kollektív szerződés rendelkezése esetén az esedékesség évét követő év június 30-ig, a munkavállaló betegsége vagy személyét érintő más elháríthatatlan akadály esetén az akadályoztatás megszűnésétől számított 30 napon kell kiadni az évi rendes szabadságot, ha az esedékesség éve már eltelt.

Nyilvánvalóan nem állt a munkavállaló érdekében, hogy az állásidőre kötelezően járó személyi alaphér, illetve rendes szabadság idejére járó távolléti díj helyett fizetés nélküli szabadságot igényeljen a munkáltatójától. Az adott esetben a munkáltató érdekkörében bekövetkezett körülmények miatt „önként”, annak tudatában ajánlották fel és vették igénybe a fizetés nélküli szabadságot, hogy amennyiben ezzel ellentétesen cselekszenek, azzal munkahelyük kerül veszélybe.

Az Mt. 13. § (3) bekezdése szerint a törvény tiltó rendelkezése hiányában a felek a törvényben meghatározott szabályoktól eltérő, a munkavállalóra kedvezőbb feltételekben is megállapodhatnak. A munkáltató és a szakszervezetek megállapodása sem irányulhat azonban arra, hogy a munkavállalók jogos érdekeinek védelmét biztosító rendelkezések érvényesülését korlátozza vagy csorbítsa.

Helytállóan állapította meg a munkaügyi bíróság, hogy a törvény rendeltetésével ellentétes az a felperesi magatartás, amely az állásidőre vagy a rendes szabadság idejére járó munkabér megfizetése helyett arra a „megfelelő” döntésre ösztönözte a munkavállalókat, hogy munkahelyüket féltve a felperes javára önként mondjanak le az Mt. szerint őket megillető járandóságukról.

Az Mt. 134. § (3) bekezdésének a) pontjának a munkaügyi ellenőrzés időpontjában irányadó rendelkezése ellenére a szabadság következő évre történt átvitelének jogszerűtlenségét éppen az a körülmény alapozta meg, hogy a felperes az állásidőre járó munkabér megfizetésére vonatkozó, az Mt. 154. § (4) bekezdésében írt kötelezettségét megkerülte, amikor a munkavállalók „kérésére” részükre fizetés nélküli szabadságot biztosított, holott az éves szabadságból még fennmaradt napok kiadásáról kellett és lehetett volna gondoskodnia.

Elsőfokú közigazgatási eljárás:A Munkaügyi Felügyelősége munkaügyi ellenőrzést tartott a felperesi munkáltató munkavégzési helyén.

A lefolytatott bizonyítási eljárást követő megállapította, hogy a felperes munkáltató megsértette az Mt. 132.§ (2) bekezdésében előírt rendelkezéseket (munkaviszonya alapján a gyermek után járó pótszabadság) és kötelezte, hogy a munkavállalót megillető pótszabadságot adja ki.

Másodfokú közigazgatási eljárás

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú alperesi közigazgatási szerv az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes fellebbezése szerint a munkavállaló nem jogosult a gyermek után járó pótszabadságra, mivel azt azon ikergyermekek vonatkozásában kívánta igénybe venni, akiknek otthoni gondozása céljából a felesége fizetés nélküli szabadságot vett igénybe, és a szülők nem igazolták, hogy a munkavállaló felesége a GYES igénybevétele mellett esetlegesen más munkáltatónál munkát végezne.

A fenti körülményekből pedig az következik, hogy a gyermekek nevelésében nem a pótszabadságot igénylő munkavállaló, hanem ténylegesen a munkavállaló felesége vállal nagyobb szerepet.

Az Mt. 132.§ (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a szülők döntése alapján gyermekek nevelésében nagyobb szerepet vállaló munkavállalót vagy a gyermekét egyedül nevelő szülőt évenként a tizenhat évesnél fiatalabb egy gyermeke után kettő, két gyermeke után négy, kettőnél több gyermeke után összesen hét munkanap pótszabadság illeti meg.

Az Mt. 132. § (2) bekezdésében szabályozott pótszabadság igénybevételére is irányadó a rendeltetésszerű joggyakorlás követelménye (Mt. 4. §).

A hivatkozott rendelkezésnek az a célja, hogy a gyermeket nevelő, munkát végző szülők számára tegye lehetővé azt a választást, hogy a jogszabály által biztosított pótszabadságot az a szülő vehesse igénybe, aki a gyermek nevelésében nagyobb szerepet vállal.

A szülők döntési joga tehát nem feltétel nélküli, annak ahhoz kell igazodnia, hogy ténylegesen melyik szülő vállal nagyobb szerepet a gyermek nevelésében. A fentiekből következik, hogy a szülők döntésének önmagában nem lehet az az alapja, hogyha az egyik szülő nem dolgozik, mert éppen a gyermek otthoni gondozása céljából fizetés nélküli szabadságon van, ezért a pótszabadságot vegye igénybe az a szülő, akinek a munkavégzési kötelezettsége az adott időszakban fennáll.

A gyermek nevelésének támogatását szolgáló pótszabadság igénybevétele nem minősül rendeltetésszerűnek, ha az egyik szülő éppen a gyermek gondozása érdekében az Mt. 138. § (5) bekezdése alapján fizetés nélküli szabadságot vesz igénybe, de ennek ellenére a szülők azt állítják, hogy a gyermekük gondozásában nem a gondozás céljából fizetés nélküli szabadságban részesülő szülő, hanem az a szülő vállal nagyobb szerepet, aki egyébként dolgozik.

Más megítélés alá eshet, ha a GYES igénybevétele mellett az anya akár az eredeti munkáltatójánál, akár egy másik munkáltatónál (teljes, vagy részmunkaidőben) ténylegesen dolgozik. Ebben az esetben már rendeltetésszerű lehet, ha a pótszabadságot a másik (szintén

dolgozó) munkavállaló veszi igénybe. Ilyen körülmény azonban az adott esetben nem merült fel.

Munkaügyi bírósági szak

A munkaügyi bíróság az alperesi hatóság határozatait határozatát hatályon kívül helyezte.

A munkaügyi bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás a felek meghallgatása és a perbeni iratokra is figyelemmel megállapította, hogy a felperes kereseti kérelme az érdemi rész tekintetében az alábbiak szerint megalapozott:

Az alperes törvényesen vizsgálta a felperesi munkáltatónál a gyermekek utáni szabadság kiadására vonatkozó gyakorlatot.

Az Mt. 130. § (1) bekezdése szerint a munkavállalót minden munkaviszonyban töltött naptári évben rendes szabadság illeti meg, amely alap-és pótszabadságból áll.

Az Mt.132.§ (2) bekezdése szerint a szülők döntése alapján gyermeke nevelésében nagyobb szerepet vállaló munkavállalót vagy a gyermekét egyedül nevelő szülőt évenként a tizenhat évesnél fiatalabb az a)pont szerint egy gyermeke után kettő, a b)pont szerint két gyermeke után négy, míg a c)pont szerint kettőnél több gyermeke után összesen hét munkanap pótszabadság illeti meg

A (7) bekezdés szerint pedig a pótszabadság a munkavállalót a 131. §-ban meghatározott szabadságon felül és a többféle címen járó pótszabadság egymás mellett is megilleti.

Az Mt. 138. § az „egyéb munkaidő-kedvezmények” körében az (5) bekezdésben rögzíti, hogy a munkavállalót fizetés nélküli szabadság illeti meg az a)pont szerint a gyermek harmadik életéve betöltéséig, a gyermek otthoni gondozása céljából, míg a b)pont szerint a gyermek tizedik életéve betöltéséig a gyermekgondozási segély folyósításának időtartama alatt, feltéve, hogy a munkavállaló a gyermeket otthonában gondozza.

A családok támogatásáról szóló módosított 1998. évi LXXXIV. törvény (T) az „alapelvek” részénél a 3.§ (1) bekezdésében rögzítette, hogy a családnak mint a társadalom alapvető egységének sokoldalú segítése a családi élet biztonságának és a gyermekvállalás feltételeinek javítása az állam egyik legfontosabb feladata.

A (2) bekezdés szerint a gyermek gondozásához, neveléséhez nyújtott ellátás célja a gyermek egészséges, harmonikus fejlődésének, testi, szellemi erkölcsi gyarapodásának kiteljesítése.

A (3) bekezdés szerint pedig a családnak nyújtott ellátások az állam részéről biztosított olyan támogatások, amelyek elismerve a család és a gyermekvállalás fontosságát -jövedelmi helyzettől függetlenül- a gyermeket nevelő szülőt illeti meg.

Ezen jogszabályi rendelkezések mentén vizsgálta elsődlegesen a munkaügyi bíróság, hogy - hangsúlyozottan a perbeni esetben- jogilag és logikailag egyáltalán felmerülhet-e az Mt.132.§ (2) bekezdése szerint a szülők „döntése” abban az esetben amikor a házastárs éppen a jogalkotói cél megvalósítása érdekében van GYES-en, GYED-en.

Főszabályként ugyanis a munkajog rendszerében megállapítható, hogy a rendes szabadságra való jogosultsághoz munkaviszony fennállása és annak keretében általában munka teljesítése szükséges.

Bár az Mt. 130. § (2) bekezdése egy olyan „fogalmat” hoz be, mint „szabadság”, de ez a korrekt jogi fogalomként rendes szabadságot jelent amely alap és pótszabadságból áll. Ezt elfogadva megállapítható, hogy az Mt.130.§ (2) bekezdése felsorolja azokat az eseteket amelyek az előbbi főszabály alól kivételként -tehát nem csak az alapszabadság tekintetében- részletezi, hogy a munkaviszony szünetelésének időtartamára mely esetekben jár rendes szabadság. Ebben a felsorolásba az Mt.130.§ (2) bekezdésének c)pontja szerint a munkaviszony szünetelésének időtartamára is jár szabadság a gyermek gondozása, vagy ápolása miatt fizetés nélküli szabadság (138. § (5) bek.) első évére.

Mindez azt jelenti - megfordítva a perbeni jogesetet, tényállást- hogyha a házastársak úgy „döntöttek volna”, hogy a GYES-en, GYED-en lévő házastárs kapja meg a pótszabadságot ebben az esetben az Mt. 130.§ (1) bekezdésének c)pontja szerinti korlát állna elő, hiszen a gyermek gondozása vagy ápolása miatt kapott fizetés nélküli szabadság első évére biztosítja csupán a jogszerző időszakot. Ebből következően tehát egy hosszabb idejű GYES-en, GYED-en lévés vagy több gyermek után való ezen ellátás esetén hogyha a GYES-en, GYED-en lévő kapná meg a pótszabadságot úgy e törvényi rendelkezés alapján eleve ezzel nem számolhatna hiszen csak az első évre jár ez.

Ebből következően - fordítottan közelítve tehát a perbeni jogesethez- megállapítható, hogy az Mt. 132. § (2) bekezdésében a szülők döntésén alapuló választás a pótszabadság igénybevételére a GYES-en, GYED-en lévők esetében fel sem merülhet. Ha a GYES-en és a GYED-en lévő szülő nem dolgozik, maga a törvény vélelmezi, hogy ki tekinthető a gyermek nevelésében nagyobb szerepet vállaló munkavállalónak és ez nem az Mt. 132. § (2) bekezdése az irányadó. A GYES-en, GYED-en lévőknek nem pótszabadság jár, hanem GYES, vagy GYED. Az Mt. 132. §-a szerinti „döntés” emiatt fel sem merül.

A perbeni esetben olyan tényállás nem merült fel, amely ezt az általános elvet megtörve a dolgozó munkavállaló vonatkozásában kellett volna megállapítani a pótszabadság igénybevételének a lehetőségét.

A perbeni esetben tehát a rendeltetésszerű joggyakorlás felperes által kifejtett törvényi feltételeinek és elvárásainak az a felperesi munkáltatói döntés felelt meg, miszerint a munkavállalónak nem biztosította e két ikergyermeke után a pótszabadságot, mivel e két gyerek után az anya GYES-en, illetve GYED-en volt, és ez idő alatt nem dolgozott.

Legfelsőbb Bírósági szak

A Legfelsőbb Bíróság szerint a munkaügyi bíróság ítélete megalapozatlan és okszerűtlen volt, ezért azt hatályon kívül helyezte.

Önmagában a házastársaknak a családon belüli munkamegosztására vonatkozó megállapodás nem ad alapot arra, hogy a gyermek nevelését döntően az otthon lévő házastárs látja el. Az ugyanis nem csupán a gyermekkel eltöltött idő függvénye, hogy a gyermek nevelésében ki vállal nagyobb szerepet, továbbá a gyermek nevelése nyilvánvalóan nem merül ki a gyermek

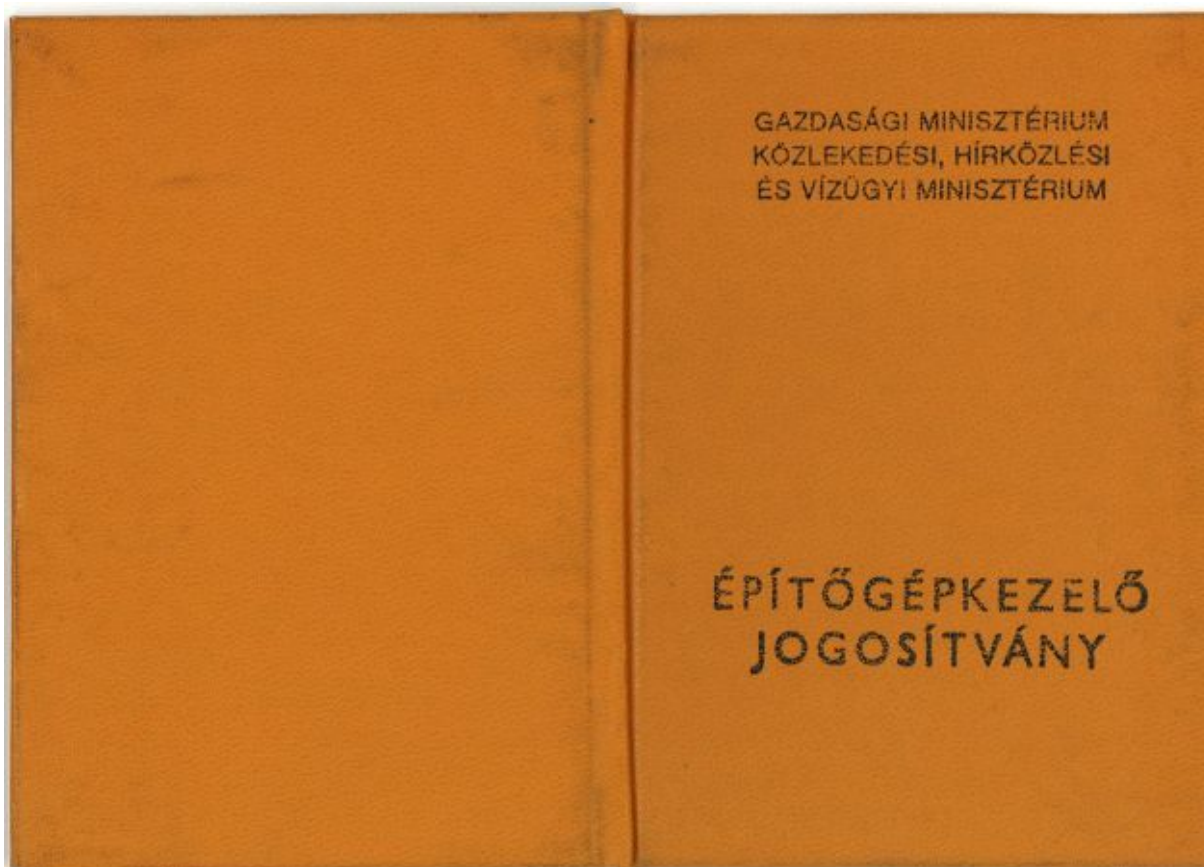
gondozásában, az ehhez kapcsolódó háztartási tevékenységekben, hanem annál minőségében jelentősebb tevékenység, amelyben mindkét szülő sajátos szereppel bír.

A szülők kötelezettsége, hogy a gyermek gondozása, tartása mellett a gyermek értelmi és erkölcsi fejlődését elősegítsék. A gyermek helyes irányú testi, szellemi, erkölcsi fejlődésének biztosítása mindkét szülő kötelezettsége, de az a szülők megegyezésének függvénye, hogy a gyermek gondozásával, nevelésével kapcsolatos teendők közül kire hárul nagyobb rész a gyermek tényleges fizikai gondozása és kire az egészséges, a teljes értékű felnőtté válást célzó nevelése terén.

Az Mt. 132. § (2) szerint a szülők döntenek arról, hogy a gyermek nevelésében melyikük vállal nagyobb szerepet. Jelen esetben az érintettek nyilatkozata szerint ez a személy a felperessel munkaviszonyban álló és munkát végző házastárs volt és nem az GYES-en lévő anya.

II. Emelőgép kezelői kérdések

Az építőgép-kezelő munkakörök képesítéshez kötéséről és az építőgép-kezelők képzéséről szóló 6/1980. (I. 25.) ÉVM-KPM együttes rendelet hatályon kívül helyezése utáni állapot munkabiztonsági megítélése

A 2009. január 1-jétől hatályon kívül helyezett **6/1980. (I. 25.) ÉVM-KPM** együttes rendelet (továbbiakban: ÉVM-KPM) helyett még mindig nem jelent meg új – a gépkezelői jogosultságokat szabályozó országos érvényű – rendelet.

A munkavédelmi ellenőrzések során az egységes megítéléshez, a felmerülő kérdések megválaszolásához és a helyzet kezeléséhez a következő tájékoztatást adjuk.

Előzmények:

Az ÉVM-KPM rendelet hatályon kívül helyezését - a tényleges időpont előtt több mint egy évvel korábban - **2007. decemberében** kihírdették „az 1989. október 23-át megelőzően alkotott rendeleti szintű jogszabályok rendezéséről szóló” 383/2007. (XII. 23.) Korm. rendelet 2. § (2) e) pontjában, tehát már ekkor lehetett tudni, hogy a rendelet **2009. január 1-jén** hatályát veszti.

Problémák:

1. ettől az időponttól nincs lehetőség „mustársárga” könnyű- vagy nehézgépkezelői jogosítvány szerzésére,
2. a korábban „külsősként” alkalmazott gépkezelők helyett saját munkavállalóit képeztetnék ki/át gépkezelővé a munkáltatók, de ez nem megoldás.

Előírások:

2009. január 1-jétől – és itt most már meg kell különböztetni a kezelői jogosultságok kérdését emelőgépekre és a többi gépre – csak a következő előírások maradtak hatályban.

Minden gépre vonatkozik:

- Az egyes ipari, kereskedelmi és idegenforgalmi tevékenységek gyakorlásához szükséges képesítésekről szóló **5/1997. (III. 5.) IKIM rendelet** 2. §-a szerint: „*A rendelet mellékletében meghatározott tevékenységek csak az ott megjelölt képesítésekkel végezhetők.*”

Részlet a mellékletből:

Tevékenység	Szakképesítés megnevezése
Könnyűgép-kezelői tevékenység végzése	Könnyűgépkezelő
Nehézgép-kezelői tevékenység végzése	Nehézgépkezelő

A gépek besorolását a Kategóriába Sorolási Jegyzék (továbbiakban: Jegyzék) írja elő.

Csak az emelőgépekre vonatkozik:

Itt már jelentkezik az általában könnyű-, vagy nehézgépek, illetve a közülük **az emelőgépek körébe** tartozó gépek közötti különbség.

- Csak emelőgépekre vonatkozik a 47/1999. (VIII. 4.) GM rendelettel hatályba léptetett **Emelőgép Biztonsági Szabályzat** (továbbiakban: EBSZ), ennek az I. fejezet 5.1. pontja előírja:
„Emelőgépet önállóan az a személy kezelhet, aki
 - *18. életévét betöltötte vagy szakmunkás,*
 - *a feladat elvégzésére a vonatkozó jogszabály szerint előzetes és időszakos munkaköri orvosi vizsgálat alapján alkalmas,*
 - *rendelkezik az emelőgép kezelésére államilag elismert szakképesítéssel és a helyváltoztatásra is képes emelőgép esetében, ha azt maga vezeti az ahhoz szükséges jogosítvánnyal.*”*/Itt fontos megjegyezni, hogy jelenleg az EBSZ átdolgozás alatt van/*

- **Emelőgépek kezelése csak államilag elismert szakképesítés alapján lehetséges, ezt az OKJ-s bizonyítvány igazolja.**
Az Országos Képzési Jegyzékről és az Országos Képzési Jegyzékbe történő felvétel és törlés eljárási rendjéről szóló **1/2006. (II. 17.) OM rendelet** (továbbiakban: OM) 1. számú mellékletében a 195. sorszám alatt – mint OKJ-s szakképesítés – megtalálható az Építő- és anyagmozgató gép kezelője.
- Ehhez az OKJ-s szakképesítéshez kapcsolódik a gazdasági és közlekedési miniszter hatáskörébe tartozó szakképesítések szakmai és vizsgakövetelményeinek kiadásáról szóló **15/2008. (IV. 3.) GKM rendelet** melynek a 2. számú melléklete a 16. sorszám alatt tartalmazza „*az 1. melléklet 16. sorszáma alatt kiadott építő- és anyagmozgatógép kezelője szakképesítés szakmai és vizsgakövetelményei*”-t,

„Egyebek”

A szakmai bizonyítvány kiadásának feltétele: az építőgép-kezelők képzéséről szóló 6/1980. (I. 25.) ÉVM–KPM sz. együttes rendelet alapján kiállított, érvényesített nehéz- vagy könnyűgép kezelői jogosítvány.”

Így tehát csak az vehet(ett) részt az OKJ-s szakképesítésen, akinek már van „mustársárga” jogosítványa, és új építő- és anyagmozgatógép kezelői szakképesítés nem (volt) szerezhető.

Ennek értelmében az OKJ szerinti bizonyítvány csak annak (volt) adható ki, aki már rendelkezett építőgép-kezelő („mustársárga”) jogosítvánnyal.

Új jogosítvány kiadására mostanáig senki sem volt jogosult.

/Itt azt kell tudni (ezért van a dőlt betűs jelölés), hogy 2009. szeptember 8-ától ez az előírás is megváltozott. A módosítása megtalálható a közúti közlekedési ágazatban használt önjáró emelő- és rakodógépek kezelőinek képzéséről és vizsgáztatásáról szóló 40/2009. (VIII. 31.) KHEM rendelet 8. § (5) bekezdésében:

„Hatályát veszti a gazdasági és közlekedési miniszter hatáskörébe tartozó szakképesítések szakmai és vizsgakövetelményeinek kiadásáról szóló 15/2008. (IV. 3.) GKM rendelet 2. melléklet „AZ 1. MELLÉKLET 16. SORSZÁMA ALATT KIADOTT ÉPÍTŐ- ÉS ANYAGMOZGATÓ GÉP KEZELŐJE SZAKKÉPESÍTÉS SZAKMAI ÉS VIZSGAKÖVETELMÉNYEI” cím VII. Egyebek fejezete.”

Ez azt jelenti, hogy **a módosítás értelmében, elhárult egy akadály az OKJ-s bizonyítványok kiadása elől, most már a szakképesítés megszerzésének nem feltétele a „mustársárga” jogosítvány!**

Továbbra is hiányzik a jogszabályi háttér, a szakképesítést igazoló dokumentum /bizonyítvány/igazolvány/jogosítvány kiadására feljogosított intézményről.

Ennek megoldására is van tervzet.

Kisgépkészítési igazolvány/jogosultság:

Kisgépkészítési igazolvány szabályai is „eltűntek” az ÉVM-KPM rendelettel, de a Jegyzék szerinti Kisgépkészítési igazolványt az EBSZ I. fejezet 6. pontja szerinti munkavédelmi oktatás alapján – kizárólag a saját munkaterületére – a munkáltató állíthat ki a munkavállalója számára.

A munkavédelmi oktatáshoz a munkáltatónak – munkavédelmi képesítéssel rendelkező személlyel – tematikát kell készíttetnie. A tematikának ki kell terjednie a munkahely, a munkaeszköz, a technológia kockázataira, annak elhárítására, a vonatkozó jogszabályok betartására. Igazolható módon meg kell győződni a munkavédelmi ismeretek elsajátításáról.

Erről 2009. január 1-jéig ki kellett adni az igazolványt, azután már csak reménykedhetünk, de nincs jogszabályi alapja az igazolvány (tartalmi-formai követelményei) a megkövetelésének.

Típusvizsga:

Problémát jelent, hogy 2009. január 1.-e után gyakorlatilag nincs lehetőség – a már meglévő „mustársárga jogosítvány”-t típusvizsgálattal kiegészíteni.

Itt hiányzik a jogszabályi háttér a típusvizsgálathoz (a korábbi „mustársárga” jogosítványba most már nem jegyezhető be új típusvizsga).

A munkáltató nem adhat ki jogszabályon alapuló típusvizsga igazolást.

A régi/meglévő „mustársárga” jogosítványok alapján (15/2008. (IV. 3.) GKM rendelet 2. melléklet „AZ 1. MELLÉKLET 16. SORSZÁMA ALATT KIADOTT ÉPÍTŐ- ÉS ANYAGMOZGATÓ GÉP KEZELŐJE SZAKKÉPESÍTÉS SZAKMAI ÉS VIZSGAKÖVETELMÉNYEI”) az oktatásszervező cégek szerveznek oktatást és vizsgát, ebben az esetben alkalmazzák a „tanúsítványt”, azonban, ezeken:

„Ez a tanúsítvány a gép(ek) kezelésére nem jogosít!” felírat, szerepel.

A tanúsítványnak tehát annyi a szerepe, hogy akik – az átmeneti időszakban – vizsgáznak, később, ha már lesz új előírás, akkor a tanúsítvány/igazolás alapján jegyeztetheti be a kicserélt/később kiadandó jogosítványba/igazolványba a kezelhető gép típusát/fajtáját.

Az OKJ-s vizsgához kapcsolódó gépkészítési igazolványról szóló szabályozás jelenleg előkészítés alatt van.

KHEM rendelet

Megjelent a közúti közlekedési ágazatban használt önjáró emelő- és rakodógépek kezelőinek képzéséről és vizsgáztatásáról szóló 40/2009. (VIII. 31.) KHEM rendelet.

A rendelet szerint **emelőgépek kezelésére nem adhatnak ki új jogosítványokat**, sőt – nem csak erre az ágazatra vonatkozóan – új követelményeket előírva, további kérdéseket vet fel.

„A rendelet hatálya kiterjed

- a) a közúti áruszállítást végző jármű megrakásához vagy ennek előkészítéséhez alkalmazott minden olyan önjáró emelő- és rakodógépre (járműre), továbbá járműre szerelt gépi berendezésre, amelyet anyagmozgatásra, rakodásra, emelésre - a bányaművelés föld alatti létesítményei, a külfejtés, a villamoshálózat-építés, a vasúti felépítmények létesítése kivételével - használnak (a továbbiakban együtt: emelő- és rakodógép),*
- b) a gépet működtető, irányító személyre (a továbbiakban: gépkezelő),*
- c) a gépkezelő jelöltek (a továbbiakban: gépkezelők) képzésére vizsgáztatására,*
- d) a gép kezeléséhez szükséges gépkezelői jogosítvány kiadására.*

A rendelet hatálya nem terjed ki a hivatásos katasztrófavédelmi szervek és a tűzoltóság által üzemeltetett gépekre, továbbá az egyes technológiai műveletekben részfeladatokat ellátó, stabil kivitelezésű (telepített) gépsorok részét képező gépekre és az ezeket működtető gépkezelőkre.”

„E rendelet alkalmazásában gépcsoportnak minősül az egyes gépek tekintetében a munkavégzés célja és módja, valamint a gép szerkezeti kialakításának meghatározó jellemzői alapján kialakított, négy számjeggyel azonosított csoport.”

*„Emelő- és rakodógépet az kezelhet, aki az adott gépcsoportra hatályos gépkezelői képesítéssel rendelkezik. A gépkezelői képesítés megszerzését az építőgép-kezelői munkakörök képesítéshez kötéséről és az építőgép-kezelők képzéséről szóló együttes miniszteri rendelet alapján kiadott, a gépcsoport valamely géptípusának kezelésére jogosító építőgép-kezelői jogosítvány, és az 1. mellékletben meghatározott gépkezelői jogosítvány igazolja. **Az emelőgépek kezelése esetében a gépkezelői jogosítvány megszerzése nem mentesít az Emelőgép Biztonsági Szabályzat kiadásáról szóló miniszteri rendeletben meghatározott, államilag elismert szakképesítés megszerzésének kötelezettsége alól.***

Az emelő- és rakodógép gépcsoportba sorolását a rendelet 2. melléklet tartalmazza.”

„Az építőgép-kezelő munkakörök képesítéshez kötéséről és az építőgép-kezelők képzéséről szóló 6/1980. (I. 25.) ÉVM-KPM együttes rendelet alapján kiadott építőgép-kezelői jogosítvány a bejegyzett géptípus kezelésére jogosít. A rendelet 2. mellékletében meghatározott gépcsoportokba tartozó gép kezelésére jogosító építőgép-kezelői jogosítvány az emelő- és rakodógép kezelésére 2015. december 31-ig jogosít.”

A KHEM rendelet értelmében „a közúti közlekedési ágazatban használt” gépek egy kisebb csoportjára, amennyiben azt „a közúti áruszállítást végző jármű megrakásához vagy ennek előkészítéséhez” használják, szükség van az NKH által kiadott gépkezelő jogosítványra is.

A KHEM rendelet 5. § (2) alapján az OKJ-s vizsga után egy gépkezelési gyakorlati vizsga letételével megszerezhetővé válik a gépkezelő jogosítvány (természetesen a megfelelő gyakorlati oktatás után).

KHEM-es jogosítvány:

Név: **PETER**

Születési név: **MÁRIA**

Születési hely: **MÁRIA**

Születési idő: év **11** hó **03** n.

Anyja neve: **MÁRIA**

a jogosítványba bejegyzett gépcsoportba tartozó gépek kezelésére jogosult.

A jogosítványt kiadta:
Nemzeti Közlekedési Hatóság
Budapest, 20. **10** év **05** hó **14** nap.

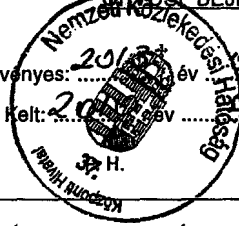
A-07583

VIZSGA BEJEGYZÉSEK	
A gépcsoport kódja: 3324	Kelt: 2010 év 05 hó 04 n.
A vizsga anyakönyvi száma: 7/1037/2010	Nemzeti Közlekedési Hatóság aláírás
A gépcsoport kódja:	Kelt: év hó n.
A vizsga anyakönyvi száma:	Nemzeti Közlekedési Hatóság P. H. aláírás
A gépcsoport kódja:	Kelt: év hó n.
A vizsga anyakönyvi száma:	Nemzeti Közlekedési Hatóság P. H. aláírás
A-07583	

ERŐFORRÁS BEJEGYZÉS

Érvényes: **2010** év **03** hó **09** -ig

Kelt: **2010** év **03** hó **09** -n.

A-07583

A gépek gépcsoportba sorolása

FÖLDMUNKAGÉP GÉPCSOPORTOK

Kódszám	Megnevezés
1111	Traktorlapú univerzális földmunkagép (MSZ EN 474-4)
1212	Gumikerekes kotrók (MSZ EN 474-5)
1222	Láncfalas kotrók
1223	Teleszkópos kotrók
1311	Vedersoros árokásók
1412	Földtolók
1522	Földgyaluk
1612	Földnyesők

ANYAGMOZGATÓ- ÉS SPECIÁLIS ÉPÍTŐIPARI SZÁLLÍTÓ GÉPCSOPORTOK

Kódszám	Megnevezés
3312	Gyalogkíséretű targoncák
3313	Vezetőállásos targoncák
3324	Vezetőüléses targoncák
3624	Betonszállító mixer
3626	Betonszállító mixer betonszivattyúval
3627	Kényszertömörítésű szilárd hulladék gyűjtő és szállító gépek
3628	Szennyvízszállító és szippantó járművek

EMELŐ- ÉS RAKODÓGÉP GÉPCSOPORTOK

Kódszám	Megnevezés
4213	Gépjármű emelő-hátfalak (MSZ EN 1756-1)
4221	Mobil szerelő állvány (MSZ EN 1495)

A-07583

A 2011-ben hatályos jogszabályok alapján a kialakult helyzet

A megváltozott jogszabályi háttér:

Az Országos Képzési Jegyzékről és az Országos Képzési Jegyzékbe történő felvétel és törlés eljárási rendjéről szóló 1/2006. (II. 17.) OM rendelet helyett 2010. július 22-étől az Országos Képzési Jegyzékről és az Országos Képzési Jegyzék módosításának eljárásrendjéről szóló **133/2010. (IV. 22.) Korm. rendelet** (a továbbiakban: új OKJ) hatályos. Az új OKJ 1. számú mellékletében a 365 sorszám alatt található meg a Magyarországon jelenleg megszerezhető **Építő- és anyagmozgatógép kezelője szakképesítés**. E szakképesítésen belül egyebek mellett, **Emelőgépkezelő (kivéve targonca) szakképesítés-elágazás, illetve Targoncavezető szakképesítés-elágazás** is szerezhető.

Az új OKJ-s szakképesítéshez kapcsolódik a gazdasági és közlekedési miniszter hatáskörébe tartozó szakképesítések szakmai és vizsgakövetelményeinek kiadásáról szóló **15/2008. (IV. 3.) GKM rendelet helyett hatályba lépett, a szakképesítések részletes szabályai** (szakmai és vizsgakövetelményei) a közlekedési, az informatikai és a postaügyi ágazathoz tartozó szakképesítések szakmai és vizsgakövetelményeinek kiadásáról szóló **17/2010. (XI. 25.) NFM rendelet**.

Az NFM rendelet 1. és 2. mellékleteiben található meg az **Építő- és anyagmozgatógép kezelője szakképesítés részletes szabályai**.

A 2. mellékletben található az **„1. MELLÉKLET 1. SORSZÁMA ALATT KIADOTT ÉPÍTŐ- ÉS ANYAGMOZGATÓ GÉP KEZELŐJE SZAKKÉPESÍTÉS SZAKMAI ÉS VIZSGAKÖVETELMÉNYEI”**

Ennek VII. EGYEBEK fejezetében van felsorolva azoknak a gépeknek a csoportosítása, amelyek az egyes szakképesítés-elágazásokhoz tartozó gépeket tartalmazzák:

A 2009. évi helyzet:

- a 2009. január 1-je előtt kiadott „mustársárga” jogosítványok érvényesek,
- új géptípusra csak az alábbi 2.-3. pontok szerint szerezhető kezelői jogosultság,

Jelenlegi gépkezelési lehetőségek:

1. Régi „mustársárga” a bejegyzett típusú gépek kezelésére jogosít,
2. Régi „mustársárga” jogosítvány alapján kiadott (még a 40/2009 KHEM rendelet megjelenése előtt)
 - + Kék bizonyítvány,
 - + Új géptípusra gyakorlati vizsga tanúsítvány,
 - + munkavédelmi oktatás (Mv. okt. tematika, szaktevékenység).
3. Új bizonyítvány: Könnyű- vagy nehézgépkezelő, illetve a rész-szakképesítések (az OKJ szerint) megszerzését követően

- + Kék bizonyítvány (a 22/2008. (VIII. 29.) KHEM rendeletben vizsgaszervezésre feljogosított adhatja ki),
- + gyakorlati vizsga tanúsítvány,
- + munkavédelmi oktatás (Mv. okt. tematika, szaktevékenység),
- + orvosi alk. vizs. veszélyes munkaeszköz kezelésre.

Ez a felsorolás 2011-ben kiegészült a következővel:

4. Új bizonyítvány: **ÉPÍTŐ- ÉS ANYAGMOZGATÓ GÉP KEZELŐJE SZAKKÉPESÍTÉS és szakképesítés-elágazás** - (az OKJ szerint)
- + Kék bizonyítvány (a 22/2008. (VIII. 29.) KHEM rendeletben vizsgaszervezésre feljogosított adhatja ki),
 - + gyakorlati vizsga tanúsítvány,
 - + munkavédelmi oktatás (Mv. okt. tematika, szaktevékenység),
 - + orvosi alk. vizs. veszélyes munkaeszköz kezelésre (33/1998. NM rendelet).

Tanúsítványok a gyakorlati vizsgáról:

Targoncavezető

Akvi.sz.:/20.....
Ny.szám: 09-0229-05

TANÚSÍTVÁNY

Minta Mihály

(született: Minta, 1900.01.01.)
(anyja neve: Minta Mária)

aki targoncavezető OKJ rész-szakképesítéssel rendelkezik

(biz.sz.:, törzsl.sz.:.....)

2010.01.25 – től 2010.01.31 – ig

az 1993. évi XCIII. tv. 50.§ (1) bek. szerint előírt elméleti ismeretekből és az alábbi gépek kezeléséből gyakorlati vizsgát tett:

.....
.....
.....

Mintaváros, 2010.01.31.

vizsgabizottság elnöke

P.H.

vizsgabizottság tagja

vizsgabizottság tagja

Emelőgép kezelő

Törzsl.sz.: 59/9/2010.
Akvi.sz.: I-2253/2010.
Ny.szám: 09-0229-05

TANÚSÍTVÁNY

Csaba

(született: Budapest,07.21.)
(anyja neve: Margit)

2010.02.22 – től 2010.02.25 -ig
megtartott

31 582 06 0100 31 01 Emelőgépkezelő
vizsga keretében
bábi gép(ek) kezeléséből tett sikeres gyakorlati vizsgát

Gumikerekes homlokrakodó (emelőgép funkcióban)
Gyalogkísérő targonca
Mobil függőleges szerelőkiosztó
Gázüzemű targonca (vezetőüléses)
Elektromos tolóoszlopos targonca (vezetőüléses)

est, 2010.02.25.

vizsgabizottság elnöke

P.H.

vizsgabizottság tagja

vizsgabizottság tagja

Mellékletek

Gépcsoportok amelyekre kezelői szakképesítést lehet szerezni (2011-ben):

1. Emelőgépek (kivéve targonca)

- 1.1. Mobil emelőgépek
 - 1.1.1. Gépjármű emelő-hátfalak (4213)
 - 1.1.2. Mobil szerelő állvány (4221)
 - 1.1.2.1. Reptéri catering jármű (4221)
 - 1.1.3. Mobil szerelő kosár (4223)
 - 1.1.4. Hidraulikus szerelőkosaras gépjármű (4224)
 - 1.1.5. Konténer emelő (4374)
 - 1.1.6. Autódaru (4411)
 - 1.1.7. Lánc talpas daru (4431)
 - 1.1.8. Járműre szerelt daru (4451)
- 1.2. Helyhez kötött üzemű emelő gépek
 - 1.2.1. Híddaru, futódaru
 - 1.2.2. Bakdaru
 - 1.2.3. Portáldaru
 - 1.2.4. Úszódaru
 - 1.2.5. Toronydaru
 - 1.2.6. Födém daru
 - 1.2.7. Ablakdaru
 - 1.2.8. Konzoldaru
 - 1.2.9. Forgódaru
 - 1.2.10. Árbócdaru
 - 1.2.11. Emelő asztal
 - 1.2.12. Függőlegesen vezetett fülkájú, építési személy- és teherfelvonók
 - 1.2.13. Emelőállvány, oszlopos kúszó munkaállvány
 - 1.2.14. Függesztett rendszerű, mozgó munkahíd
 - 1.2.15. Építési teheremelő
 - 1.2.16. Felrakógép
 - 1.2.17. Gépi hajtású csörlő
 - 1.2.18. Hídvizsgáló
 - 1.2.19. Járműemelő
 - 1.2.20. Körülkerített emelőterű emelő-berendezés
 - 1.2.21. Ollós emelőállvány
 - 1.2.22. Parkoló emelő
 - 1.2.23. Színpadtechnikai emelő-berendezés
 - 1.2.24. Szintkülönbség kiegyenlítő
 - 1.2.25. Vasúti emelő (Emelőoszlop)
 - 1.2.26. Villamos emelődob
 - 1.2.27. Villamos futómacska

2. Energiaátalakító-berendezések

- 2.1. Áramfejlesztő, áramforrás
- 2.2. Légsűrítő
- 2.3. Gázkompresszor
- 2.4. Gőzfejlesztő

- 2.5. Hőlégfűvő
- 2.6. Hegesztő aggregát
- 2.7. Biogáz hasznosító berendezés
- 2.8. Egyéb energia átalakító berendezés

3. Építési anyag előkészítőgépek

- 3.1. Gravitációs betonkeverő
- 3.2. Kényszerkeverésű betonkeverő
- 3.3. Betonkeverő telep
- 3.4. Betonelemgyártó berendezés
- 3.5. Betonacél megmunkáló gép
- 3.6. Aszfaltkeverő telep
- 3.7. Kőtörő, őrlő és aprítógép
- 3.8. Anyag osztályozó berendezés
- 3.9. Mészoltó gép
- 3.10. Habarcskeverő
- 3.11. Kő megmunkáló berendezés
- 3.12. Egyéb építési anyag előkészítőgép

4. Földmunka-, rakodó- és szállítógépek

- 4.1. Mobil földmunka-, rakodó- és szállítógépek
 - 4.1.1. Traktor alapú univerzális földmunkagép (1111)
 - 4.1.2. Gumikerekes kotró (1212)
 - 4.1.3. Lánc talpas kotró (1222)
 - 4.1.4. Teleszkópos kotró (1223)
 - 4.1.5. Vedersoros kotró és árokásó (1311)
 - 4.1.6. Földtoló (1412)
 - 4.1.7. Földgyalu (1512)
 - 4.1.8. Földnyeső (1612)
 - 4.1.9. Betonszállító mixer gépkocsi (3624)
 - 4.1.10. Betonszállító mixer gépkocsi betonszivattyúval (3626)
 - 4.1.11. Kényszertömörítésű szilárd hulladékgyűjtő és szállító gépek (3627)
 - 4.1.12. Szennyvízszállító és szippantó járművek (3628)
 - 4.1.13. Hidraulikus rakodók, homlokrakodók, forgórakodók, teleszkópos rakodók (4511)
 - 4.1.14. Kompaktor, kompakt rakodó (4572)
 - 4.1.15. Vagonkirakó (4593)
 - 4.1.16. Földmű fenntartó gép (5632)
- 4.2. Helyhez kötött üzemű földmunka-, rakodó- és szállítógépek
 - 4.2.1. Gumihenger
 - 4.2.2. Statikus henger
 - 4.2.3. Vibrációs henger
 - 4.2.4. Vibrációs tömörítő lap
 - 4.2.5. Dömper (kerekes anyagszállító)
 - 4.2.6. Betonszivattyú
 - 4.2.7. Habarcsszivattyú
 - 4.2.8. Bitumenszivattyú
 - 4.2.9. Zagy és iszapszivattyú
 - 4.2.10. Vízfeltöltő gépjármű
 - 4.2.11. Víz-, és szennyvíz szivattyú
 - 4.2.12. Toalet leeresztő gépjármű
 - 4.2.13. Szivattyú aggregát

- 4.2.14. Szállító és válogatószalagok
- 4.2.15. Úszókotró
- 4.2.16. Vízágyú
- 4.2.17. Alagcsövező gép

5. Targoncák

- 5.1. Gyalogkíséretű targonca (3312)
- 5.2. Vezetőülékes targonca (3324)
 - 5.2.1. Emelővillás targonca
 - 5.2.2. Vezetőt is emelő árugyűjtő targonca (komissiózó)
 - 5.2.3. Vontató és szállító targonca
 - 5.2.4. Önjáró utaslépcső
 - 5.2.5. Egyéb vezetőülékes targonca
- 5.3. Vezetőállásos targonca (3313)
 - 5.3.1. Emelővillás targonca
 - 5.3.2. Vontató és szállító targonca
 - 5.3.3. Egyéb vezetőállásos targonca

6. Útépítő- és karbantartó gépek

- 6.1. Talajstabilizátor (5316)
- 6.2. Aszfaltbedolgozó finischer (5341)
- 6.3. Beton bedolgozó finischer (5323)
- 6.4. Aszfaltburkolat maró (5344)
- 6.5. Útfenntartó és karbantartó gépek (5631)
 - 6.5.1. Aszfalt és betonvágó gép
 - 6.5.2. Aszfalt és betonburkolat bontó
 - 6.5.3. Emulzió szóró berendezés
 - 6.5.4. Kátyúzó gép
 - 6.5.5. Önjáró útburkolati jelfestő
 - 6.5.6. Szalagkorlát-, oszlop-, táblamosó gép
 - 6.5.7. Ároktisztító-maró munkagép
 - 6.5.8. Só- és homokszóró gép
 - 6.5.9. Hómaró és hótoló gépek
 - 6.5.10. Aszfalt újrahasznosító berendezés
 - 6.5.11. Útkorona átfűró berendezés
 - 6.5.12. Egyéb útfenntartó- és karbantartógép
- 6.6. Alagútépítő gép (5599)

7. Alapozás, közmű és fenntartási gépek

- 7.1. Cölöp és szádfal verő berendezés
- 7.2. Egyéb cölöpöző berendezés
- 7.3. Talajfűró berendezés
- 7.4. Kőzetfűró berendezés
- 7.5. Kábelfektető berendezés
- 7.6. Dréncső fektető berendezés
- 7.7. Komplet csőfektető berendezés
- 7.8. Csősajtoló berendezés
- 7.9. Talajvízszint süllyesztő aggregát.
- 7.10. Réselő berendezés
- 7.11. Csatornavizsgáló és tisztító berendezés
- 7.12. Önjáró fűnyíró és fűkasza
- 7.13. Nyesedékaprító berendezés

A Országos Képzési Jegyzékről és az Országos Képzési Jegyzék módosításának eljárásrendjéről szóló 133/2010. (IV. 22.) Korm. rendelet szerinti szakképesítések

Sorszám	Szakképesítés megnevezése	Szakképesítés-elágazás	Maximális képzési idő	A szakképesítésért felelős miniszter
364	Építő- és anyagmozgató gép kezelője			iparügyekért felelős miniszter - építésügyért felelős miniszter - vízgazdálkodásért felelős miniszter
365		Emelőgépkezelő (kivéve targonca)	80 óra	
366		Energiaátalakító-berendezés kezelője	60 óra	
367		Építési anyagelőkészítő gép kezelője	80 óra	
368		Földmunka-, rakodó- és szállítógép	120 óra	
369		Targoncavezető	60 óra	
370		Útépítő-, és karbantartógép kezelő	120 óra	
371		Alapozás, közmű- és fenntartási-gép	100 óra	

A közlekedési szakképesítések szakmai vizsgáinak szervezésére feljogosított intézményekről, valamint a gazdasági és közlekedési miniszter hatáskörébe tartozó szakképesítések szakmai és vizsgakövetelményeinek kiadásáról szóló 15/2008. (IV. 3.) GKM rendelet módosításáról szóló 22/2008. (VIII. 29.) KHEM rendelet mellékletei tartalmazzák a meghatározott közlekedési szakképesítések (rész-szakképesítések, elágazások és ráépülések) szakmai vizsgáinak szervezésére -a Nemzeti Közlekedési Hatóság mellett - jogosult intézményeket.

Az OMMF-hez beérkezett néhány jellemző kérdés, és az azokra adott jogalkalmazói vélemények

1. OLLÓS EMELŐK KEZELŐI JOGOSULTSÁGA

Egy légttechnikai berendezéseket szerelő kft.-nél 6 m magasságban végeznek szerelést, ollós emelővel, kisépkezelői jogosultsággal.

Kérdezték, hogy vezethetik-e a most iskolába járó kollégák a már folyó építkezésen a kisépeket.

A kis-, a könnyű-, illetve a nehézsépkezelői jogosítvány alapja az építőgép-kezelő munkakörök képesítéshez kötéséről és az építőgép-kezelők képzéséről szóló **6/1980. (I. 25.) ÉVM-KPM együttes rendelet**. (Ez a rendelet 2009. január 1-jéig volt hatályban.)

A Kategóriába Sorolási Jegyzékben az Emelő- és szerelőállványok között a 4211 kódszámú az „ollós emelőállvány”, aminek a kezelési kategóriája „3./”.

A „3./” jelentése szerint

NG. 6000 kg és 6000 kg-nál nagyobb teherbírás felett

KÖG. 6000 kg teherbírás alatt.

Így az ollós emelőállvány kezeléséhez 6000 kg teherbírás alatt **könnyűgép**, 6000 kg teherbírástól **nehézsép kezelői jogosítványra** volt szükséges.

A Kategóriába Sorolási Jegyzék alapján egyértelműen megállapítható, hogy az ollós emelő (amellyel személyeket 6 m magasságba emelnek) nem a „kisép”, hanem a **„könnyűgépkezelői” kategóriába tartozott**, kezeléséhez könnyűgépkezelői jogosítványra volt korábban szükség.

Ha a munkavállalók mégis könnyűgépkezelői tanfolyamra jártak volna, akkor sem kezelhetnék tényleges munkavégzés közben az ollós emelőket, mivel a gyakorlati

ismeretek átadásának, gyakorlásának szigorú speciális biztonsági előírásai vannak, azok betartása kötelező.

Mivel a munkavállalók a munkát 6 m magasságban végzik, az orvosi alkalmassági vizsgálatuk során a magasban való munkavégzésre való alkalmasságukat is vizsgálni kell.

2008. óta számos, erre a területre vonatkozó jogszabályváltozás történt.

Az **ollós emelők 2011-ben** megszerezhető kezelői jogosultsága is megváltozott, ezért az itt leírtak kiegészülnek azzal, hogy a mellékletekben felsorolt **Gépcsoportokból** ide a mobil emelőgépek közül az

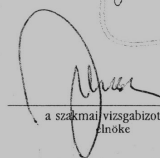
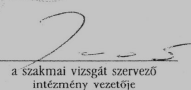
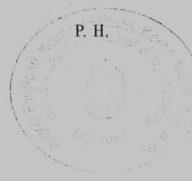
1.1.2. Mobil szerelő állvány (4221)

1.1.3. Mobil szerelő kosár (4223)

1.1.4. Hidraulikus szerelőkosaras gépjármű (4224) vehető figyelembe.

2. BIZONYÍTVÁNY A JOGOSÍTVÁNYHOZ

Sorszám: PT C-0153864		Törzslap száma: 1-10366/1998.	
BIZONYÍTVÁNY			
FERENC			
aki			
19.	év	június	hó 28. napján született,
(anya neve:		Terezná	
szakmai tanulmányait a(z)			
SZAKMAI TOVÁBBKÉPZŐ ÁTKÉPZŐ ÉS VÁLLALKOZÁSTÁMOGATÓ RÉSZVÉNYTÁRSASÁG			
1149 Budapest, Angol u. 36.			
végezte.			
A(z)			
Budaörsi Értékpapír Kereskedelmi és Oktató KFT.			
mellett működő szakmai vizsgabizottság előtt szakmai vizsgát tett:			
szakmai elméletből:	Közép 131		
szakmai gyakorlatból:	70 131		
eredménnyel.			

Ez a bizonyítvány az 1993. évi LXXVI. törvény 12. §-a értelmében az Országos Képzési Jegyzékben meghatározott	
31 5256 03	azonosító számú
NEHEZGÉPKÉZŐ	
megnevezésű szakképesítést igazol.	
Budapest, 1998. év dec. hó 9. n.	
	
a szakmai vizsgabizottság elnöke	a szakmai vizsgát szervező intézmény vezetője
P. H.	
	
A. Tű. 570. r. sz. - Pátria-Nyomell - 23067 Pátria Nyomda Rt. - (Fsz.: 5-8985) Jóváhagyva: MűM részéről V. A. 1997. II. 18.	

1-10366/1998.
anyakönyvi szám

TERENC
aki 1998. évben 06. hó 28. n.
helységben
született, anyja neve

TEREZIA
a jogosítványba bejegyzett építőgépek és gépi
berendezések kezelésére jogosult.

1998. 12. hó 09. n.

(P. H.)
a kiállító szerv
vezetője

VIZSGABEJEGYZÉS

Az MSZ 04 161/2-77. sz.
szabvány szerinti gépalco-
port kódszáma és megneve-
zése.

A gépcsoportba tartozó gé-
pek közül sikeres nehéz-
vagy könnyűgépkezelői
vizsgát tett.

1.	2.
4511	L-180
RAVODÓGEP	típ. nehéz-könnyű gép(ek) 1998. év 12. hó 09. n. (P. H.) Kallósi aláírás
4461	10,5 t.
HIDDARI	alulvez. típ. nehéz-könnyű gép(ek) 1998. év 12. hó 09. n. (P. H.) Kallósi aláírás

3

1.	2.
3332	5 t. ALATT
EL VILL. TART.	típ. nehéz-könnyű gép(ek) 1998. év 12. hó 09. n. (P. H.) Kallósi aláírás
4421	KCR 5014
YUKMÜZGEP	típ. nehéz-könnyű gép(ek) 1998. év 12. hó 09. n. (P. H.) Kallósi aláírás
3331	5 t. alatt
Elektr. száll.	típ. nehéz-könnyű gép(ek) 1998. év 12. hó 18. n. (P. H.) Kallósi aláírás
targ.	

4

1.	2.
3624	Tető 138
MIXER	LIVEXER típ. nehéz-könnyű gép(ek) 1998. év 12. hó 09. n. (P. H.) Kallósi aláírás
3626	BPL-600
Betonpumpa	típ. nehéz-könnyű gép(ek) 1998. év 12. hó 09. n. (P. H.) Kallósi aláírás
1111	
UNI FOLDM. GEP	típ. nehéz-könnyű gép(ek) 1998. év 12. hó 09. n. (P. H.) Kallósi aláírás

5

1.	2.
4451	30000
FÁRNYÓARU	típ. nehéz-könnyű gép(ek)
 év hó n.
	(P. H.)
	aláírás
	típ. nehéz-könnyű gép(ek)
 év hó n.
	(P. H.)
	aláírás
	típ. nehéz-könnyű gép(ek)
 év hó n.
	(P. H.)
	aláírás

6

1.	2.
	típ. nehéz-könnyű gép(ek)
 év hó n.
	(P. H.)
	aláírás
	típ. nehéz-könnyű gép(ek)
 év hó n.
	(P. H.)
	aláírás
	típ. nehéz-könnyű gép(ek)
 év hó n.
	(P. H.)
	aláírás

7

„A Gépkészítési jogosítvány megszerzésének kötelezettségét egyrészt a 17/2010. (XI. 25.) NFM rendelet, másrészt a 40/2009. (VIII. 31.) KHEM rendelet írja elő.

A közlekedési, hírközlési és energiaügyi miniszter 40/2009. (VIII. 31.) KHEM rendelete a közúti közlekedési ágazatban használt önjáró emelő- és rakodógépek kezelőinek képzéséről és vizsgáztatásáról kimondja, hogy

„(4) Az építőgép-kezelő munkakörök képesítéshez kötéséről és az építőgép-kezelők képzéséről szóló 6/1980. (I. 25.) ÉVM-KPM együttes rendelet alapján kiadott építőgép-kezelői jogosítvány a bejegyzett géptípus kezelésére jogosít. Az e rendelet 2. mellékletében meghatározott gépcsoportokba tartozó gép kezelésére jogosító építőgép-kezelői jogosítvány az emelő- és rakodógép kezelésére 2015. december 31-ig jogosít.”

Emelőgépek (targoncák) esetében ezen túlmenően követelmény az államilag elismert OKJ-s vizsgabizonyítvány megléte is?

A munkáltatónál alkalmazásában álló targoncások dolgozhatnak könnyűgép-kezelő jogosítványukkal (3 típusvizsga), vagy szükséges OKJ bizonyítvány megszerzése, 2015. december 31-e előtt is?”

Emelőgépek/targoncák kezelésére jelenleg a **47/1999. (VIII. 4.) GM rendelet**tel hatályba léptetett **Emelőgép Biztonsági Szabályzat** (a továbbiakban: **EBSZ**) – 2005. január 16-tól hatályos – I. fejezet 5.1. pontjában található előírás:

„Emelőgépet önállóan az a személy kezelhet, aki....

- *rendelkezik az emelőgép kezelésére **államilag elismert szakképesítéssel** és a helyváltatásra is képes emelőgép esetében, ha azt maga vezeti az ahhoz szükséges jogosítvánnyal.*”

A szakképzésről szóló **1993. évi LXXVI. törvény** előírja, hogy az OKJ-ben meghatározott/megszerzett szakképesítést igazoló bizonyítványt az kaphat, aki eredményes szakmai vizsgát tett. (Már itt megjelent az **OKJ-s bizonyítvány**)

Az **EBSZ** szerinti államilag elismert szakképesítés az **OKJ-s szakképesítés**.

Ezek a következők lehetnek:

- Az 1985. és 1990. májusa között szerzett (az **5/1985. (VII. 1.) IpM-BkM-MÉM** együttes rendelet szerinti) targoncavezetői (kék színű) jogosítvány, a bejegyzett **targoncatípusra**, (Ekkor még nem volt **OKJ-s bizonyítvány**.)
- A **6/1980. (I. 25.) ÉVM-KPM együttes rendelet** (a továbbiakban: **ÉVM**) alapján 2008. december 31-ig lehetett építőipari gépkezelői jogosítványt (szakképesítést) szerezni. Az eddig az időpontig megszerzett gépkezelői jogosítvány az abban bejegyzett **kódszámú targoncára érvényes**, azonban az **EBSZ** 2005. január 16-tól hatályos módosítása alapján ettől az időponttól már OKJ-s bizonyítványt is kellett adni a jogosítvány mellé.)
- 2006. április 1-je és 2010. július 22-e között volt hatályos az Országos Képzési Jegyzékről és az Országos Képzési Jegyzékbe történő felvétel és törlés eljárási rendjéről szóló **1/2006. (II. 17.) OM rendelet** (a továbbiakban: **OKJ**). Az **OKJ** 1. mellékletében a 196. sorszám alatti Építő- és anyagmozgató gép kezelője szakképesítésen belül az **Emelőgép-kezelő** vagy a **Targoncavezető „Rész-szakképesítés”**.

*(Ebben az **OKJ**-ban a szakmai és vizsgakövetelmény meghatározására feljogosított miniszterek a GKM és az SZMM miniszter volt. Ez 2009-ben az építésügyért, a környezetvédelemért és a vízügyért felelős miniszterre módosult.)*

- A jelenleg szerzhető, a 2010. július 22-től hatályos, az Országos Képzési Jegyzékről és az Országos Képzési Jegyzék módosításának eljárásrendjéről szóló **133/2010. (IV. 22.) Korm. rendelet** (a továbbiakban: **új OKJ**) 1. mellékletben a 369. sorszám alatt található **Targoncavezető-szakképesítés**. *(Ebben a mellékletben a szakképesítésért az iparügyekért, az építésügyért és a vízgazdálkodásért felelős miniszterek felelősek.)*

Az előzőekből látható, hogy csak az **EBSZ** 2005. január 16-tól hatályos módosításával jelent meg az **államilag elismert szakképesítés** fogalma, ami az **OKJ-s bizonyítvány** kiadását/meglétét is előírja.

A munkáltatónál alkalmazásában álló targoncavezetők dolgozhatnak könnyűgép-kezelő jogosítványukkal, **OKJ-s bizonyítvány nélkül** is, ha azt még az **EBSZ** módosítása, tehát 2005. január 16. előtt szerezték.

3. JOGOSÍTVÁNY ÉRVÉNYESSÉGE

A jogosítvány másodlatról (amit 2008. október 16-án a SZTÁV Rt. állított ki az eredeti 17488 jogosítvány helyett) kérdezték a (13-040-835 nyilvántartási számon bejegyzett) 1989. december 14-én

1. SZÁLLÍTÓ ÉS VONTATÓ targoncák,
 2. BELSŐÉGÉSŰ MOTOROS MEGHAJTÁSÚ HOMLOKEMELŐVILLÁS targoncák és
 3. ELEKTROMOS MEGHAJTÁSÚ HOMLOKEMELŐVILLÁS targoncák
- targonc kategóriákra kiadott Targoncavezetői jogosítványról, hogy:

„régi típusú, nem OKJ-s targoncavezető jogosítvánnyal rendelkezem. El szeretnék helyezkedni, de leendő Főnököm közölte, hogy ez a jogosítvány nem érvényes. Kérem állásfoglalásukat ez ügyben, hogy a jogosítvány érvényes-e Magyarország területére szól, mert azt is közölték, ez a jogosítvány csak oda érvényes, ahol levizsgáztam. Én a SZTÁV Zrt.-nél vizsgáztam. Válaszukat köszönöm és kérem, ha lehet minél hamarabb, mert az állásom múlik rajta”

A „leendő Főnök” tévedett, amikor arra hivatkozott, hogy a jogosítvány nem érvényes.

Abban az időben, amikor ezt a targoncavezetői jogosítványt szerezték, a targoncavezetők képzéséről szóló **5/1985. (VII. 1.) IpM-BkM-MÉM** együttes rendelet volt hatályban.

Az akkor hatályos rendelet felhatalmazása alapján kiállított Targoncavezetői jogosítványok országos érvény(esség)űek, voltak és ma is azok.

Abban az időben még nem volt OKJ, tehát OKJ-s bizonyítványa nem is lehet.

Emelőgépek/targoncák kezelésére jelenleg a 47/1999. (VIII. 4.) GM rendelettel hatályba léptetett **Emelőgép Biztonsági Szabályzat** I. fejezet 5.1. pontjában található előírás:

„Emelőgépet önállóan az a személy kezelhet, aki....

- *rendelkezik az emelőgép kezelésére államilag elismert szakképesítéssel és a helyváltoztatásra is képes emelőgép esetében, ha azt maga vezeti az ahhoz szükséges jogosítvánnyal.”*

Az államilag elismert szakképesítés az OKJ-s szakképesítés.

Ezek a következők lehetnek:

- Az 1985. és 1990. májusa között szerzett (az **5/1985. (VII. 1.) IpM-BkM-MÉM** együttes rendelet szerinti) targoncavezetői (kék színű) jogosítvány, a bejegyzett **targoncatípusra**,
- A **6/1980. (I. 25.) ÉVM-KPM együttes rendelet** (a továbbiakban: **ÉVM**) alapján 2008. december 31-ig szerzett építőipari gépkezelői jogosítvány (szakképesítés). Az eddig az időpontig megszerzett gépkezelői jogosítvány az abban bejegyzett **kódszámú targoncára**,
- A 2010. július 22-ig hatályos az **1/2006 (II. 17.) OM rendelet**tel kiadott **OKJ** 1. mellékletében a 196. sorszám alatti Építő- és anyagmozgató gép kezelője szakképesítésen belül az **Emelőgép-kezelő** vagy a **Targoncavezető „Rész-szakképesítés”**,
- A jelenleg szerezhető, a 2010. július 22-től hatályos – a **133/2010 (IV. 22.) kormányrendelet** szerinti – „új **OKJ**” 1. mellékletében a 369. sorszámon található **Targoncavezető-szakképesítés**.

4. HATÓSÁGI (KHEM RENDELET SZERINTI) IGAZOLVÁNY

„Azoknak a dolgozóknak, akik OKJ-s targoncavezető jogosítvánnyal rendelkeznek, milyen esetben szükséges hatósági igazolvány? Munkavállalóink többsége a telephelyen, épületen belül anyagmozgatásra használják a targoncát, illetve a raktárosok ezen kívül a kamiont pakolják.

A 40/2009-es KHEM rendelet számunkra nem egyértelmű. Kell-e az épületen belül anyagmozgatónak és/vagy a kamiont is pakolóknak hatósági igazolvány is?

A 40/2009. (VIII. 31.) KHEM rendelet hatálya kizárólag a közúti áruszállítást végző jármű megrakásához vagy ennek előkészítéséhez alkalmazott minden olyan önjáró emelő- és rakodógépre (járműre), továbbá járműre szerelt gépi berendezésre, amelyet anyagmozgatásra, rakodásra, emelésre használnak... terjed ki, az ágazaton belül további követelményt támasztva az emelőgépek kezeléséhez szükséges államilag elismert (OKJ-s) szakképesítésen túl.

Emelőgépek/targoncák kezelésére jelenleg a 47/1999. (VIII. 4.) GM rendelettel hatályba

léptetett **Emelőgép Biztonsági Szabályzat** I. fejezet 5.1. pontjában található előírás:

„Emelőgépet önállóan az a személy kezelhet, aki....

- rendelkezik az emelőgép kezelésére **államilag elismert szakképesítéssel** és a helyváltatásra is képes emelőgép esetében, ha azt maga vezeti az ahhoz szükséges jogosítvánnyal.”

Az államilag elismert szakképesítés az OKJ-s szakképesítés.

Ezek a következők lehetnek:

- Az 1985. és 1990. májusa között szerzett (az **5/1985. (VII. 1.) IpM-BkM-MÉM** együttes rendelet szerinti) targoncavezetői (kék színű) jogosítvány, a bejegyzett **targoncatípusra**,
- A **6/1980. (I. 25.) ÉVM-KPM együttes rendelet** (a továbbiakban: ÉVM) alapján 2008. december 31-ig szerzett építőipari gépkezelői jogosítvány (szakképesítés). Az eddig az időpontig megszerzett gépkezelői jogosítvány az abban bejegyzett **kódszámú targoncára**,
- A 2010. július 22-ig hatályos az **1/2006 (II. 17.) OM rendelet**tel kiadott **OKJ 1.** mellékletében a 196. sorszám alatti Építő- és anyagmozgató gép kezelője szakképesítésen belül az **Emelőgép-kezelő** vagy a **Targoncavezető „Rész-szakképesítés”**,
- A jelenleg szerzhető, a 2010. július 22-től hatályos – a **133/2010 (IV. 22.) kormányrendelet** szerinti – „új **OKJ**” 1. mellékletében a 369 sorszámon található **Targoncavezető-szakképesítés**.

Munkabiztonsági szempontból annak nincs jelentősége, hogy egy emelő-, vagy rakodógéppel a közúti áruszállítást végző jármű megrakását, illetve ennek előkészítését végzik, vagy mást, pl. állványoknál végeznek rakodást, **minden esetben az államilag elismert szakképesítés szükséges feltétel az emelőgépek kezeléshez**, de a közúti közlekedési ágazatban használt önjáró emelő és rakodógépek kezelőnek képzéséről és vizsgáztatásáról szóló **40/2009. (VIII. 31.) KHEM** rendeletben meghatározott gépcsoportok esetében a gépkezelőnek a gépcsoportra előírt érvényes gépkezelői jogosítvánnyal is rendelkeznie kell.

5. GÁZÜZEMŰ TARGONCA

Azok, akik gázüzemű targoncára szerezték meg a targoncavezető engedélyük, és jelenleg elektromos targoncát kell használniuk, kell-e nekik valamilyen átképzés? Amennyiben igen, ez külső cég által szervezett képzés, vagy elegendő belső, munkavédelmi munkatárs által lebonyolított?

A kérdés megválaszolásához azt kellene tudni, hogy mikor szerzett, melyik fajta targoncavezetői engedélyről van szó.

Alapvetően a korábban – más jogszabályok alapján – szerzett targoncavezetői jogosultságokat ma már nem lehet kiegészíteni, az „átképzés”-t **nem lehet** belső, munkavédelmi munkatárssal „lebonyolítani”.

Az **ÉVM rendelet** alapján a következő kategóriákban lehetett targoncavezetői/gépkezelői jogosítványt szerezni gázüzemű targoncára:

3351	Gázüzemű vontató targoncák
3352	Gázüzemű villás targoncák
3353	Gázüzemű oldalvillás targoncák
3354	Gázüzemű teleszkópos targoncák
3355	Gázüzemű szállító targoncák

Jelenleg a közlekedési, az informatikai és a postaügyi ágazathoz tartozó szakképesítések szakmai és vizsgakövetelményeinek kiadásáról szóló **17/2010. (XI. 25.) NFM rendelet** szerint lehet targoncavezetői szakképesítést szerezni.

A rendeletben az egyes szakképesítés-elágazásokhoz tartozó gépek csoportosítása

5. Targoncák

5.1. Gyalogkísérő targonca (3312)

5.2. Vezetőüléssel targonca (3324)

5.2.1. Emelővillás targonca

5.2.2. Vezetőt is emelő árugyűjtő targonca (komissiózó)

5.2.3. Vontató és szállító targonca

5.2.4. Önjáró utaslépcső

5.2.5. Egyéb vezetőüléssel targonca

5.3. Vezetőállásos targonca (3313)

5.3.1. Emelővillás targonca

5.3.2. Vontató és szállító targonca

5.3.3. Egyéb vezetőállásos targonca

Látható, hogy „van átjárás” a kétféle jogosultság között, azaz, ha pl. valaki a jogosítványát, az **ÉVM rendelet** szerinti:

3352 Gázüzemű villás targoncára szerzett, az megfelelhet a jelenleg szerezhető

5.2. Vezetőüléssel targonca (3324)

5.2.1. Emelővillás targoncának, vagy a

5.3. Vezetőállásos targonca (3313)

5.3.1. Emelővillás targoncának

ebben az esetben nincs szükség „átképzésre”.

6. VEZETŐI ENGEDÉLY

Milyen államilag elismert vezetői engedélyre van szükség?

Államilag elismert szakképesítések

Az egyes ipari és kereskedelmi tevékenységek gyakorlásához szükséges képesítésekről szóló **21/2010. (V. 14.) NFGM** rendelet (a továbbiakban: **NFGM**) 1. § (1) bekezdésében foglaltakat, azaz, hogy a *rendelet mellékletében meghatározott tevékenységek csak az ott megjelölt képesítéssel, végezhetők*”. Az **NFGM** rendelet mellékletének 5. része írja elő a MŰSZAKI BIZTONSÁG-i szakképesítéseket.

Az emelőgépek kezelésére van további előírás is, ez a 47/1999. (VIII. 4.) GM rendelettel hatályba léptetett **Emelőgép Biztonsági Szabályzat** I. fejezet 5.1. pontjában található:

„Emelőgépet önállóan az a személy kezelhet, aki....

- *rendelkezik az emelőgép kezelésére államilag elismert szakképesítéssel és a helyváltogatásra is képes emelőgép esetében, ha azt maga vezeti az ahhoz szükséges jogosítvánnyal.”*

Az **államilag elismert szakképesítés** az OKJ-s szakképesítés. Ezek a következők lehetnek:

- Az 1985. és 1990. májusa között szerzett (az **5/1985. (VII. 1.) IpM-BkM-MÉM** együttes rendelet szerinti) targoncavezetői (kék színű) jogosítvány, a bejegyzett **targoncatípusra**,
- A **6/1980. (I. 25.) ÉVM-KPM együttes rendelet** (a továbbiakban: **ÉVM**) alapján 2008. december 31-ig szerzett építőipari gépkezelői jogosítvány (szakképesítés). Az eddig az időpontig megszerzett gépkezelői jogosítvány az abban bejegyzett **kódszámú targoncára**,
- A 2010. július 22-ig hatályos az **1/2006 (II. 17.) OM** rendelettel kiadott **OKJ** 1. mellékletében a 196. sorszám alatti Építő- és anyagmozgató gép kezelője

szakképesítésen belül az **Emelőgép-kezelő** vagy a **Targoncavezető „Rész-szakképesítés”**,

- A jelenleg szerezhető, a 2010. július 22-től hatályos – a **133/2010 (IV. 22.) kormányrendelet** szerinti – „új OKJ” 1. mellékletében a 369 sorszámon található **Targoncavezető-szakképesítés**.

A szakképesítések **szakmai és vizsgakövetelményeit** a következő rendeletek határozták/határozzák meg:

- a gazdasági és közlekedési miniszter hatáskörébe tartozó szakképesítések szakmai és vizsgakövetelményeinek kiadásáról szóló **15/2008. (IV. 3.) GKM** rendelet (már nem hatályos), helyette:
- a közlekedési, az informatikai és a postaügyi ágazathoz tartozó szakképesítések szakmai és vizsgakövetelményeinek kiadásáról szóló **17/2010. (XI. 25.) NFM rendelet** (a továbbiakban: **NFM**)

További követelményeket határoz meg a közúti közlekedési ágazatban használt önjáró emelő és rakodógépek kezelőnek képzéséről és vizsgáztatásáról szóló **40/2009. (VIII. 31.) KHEM** (a továbbiakban: **KHEM**) rendelet.

A **KHEM** rendelet hatálya kizárólag a közúti áruszállítást végző jármű megrakásához vagy ennek előkészítéséhez alkalmazott minden olyan önjáró emelő- és rakodógépre (járműre), továbbá járműre szerelt gépi berendezésre, amelyet anyagmozgatásra, rakodásra, emelésre használnak... terjed ki, az ágazaton belül további követelményt támasztva az emelőgépek kezeléséhez szükséges államilag elismert (OKJ-s) szakképesítésen túl.

Munkabiztonsági szempontból annak nincs jelentősége, hogy egy emelő-, vagy rakodógéppel a közúti áruszállítást végző jármű megrakását illetve ennek előkészítését végzik, vagy mást, pl. állványoknál, vagy magtárban végeznek rakodást, **minden esetben az államilag elismert szakképesítés szükséges feltétel az emelőgépek kezeléséhez.**

7. AKADÁLYMENTESÍTŐ BERENDEZÉS

Egy önkormányzat Polgármesteri Hivatalánál SVT-2 típusú akadálymentesítő berendezés telepítéséről van szó. Ezt a berendezést az üzemeltetési dokumentációja több helyen is emelőasztalnak írja. A 17/2010. (XI. 25.) NFM rendelet melléklete foglalkozik az egyes szakképesítés-elágazásokhoz tartozó gépek csoportosításával (1.2.11. Emelőasztal).

Kérdések:

1. *A berendezés az Emelőgép Biztonsági Szabályzat hatálya alá tartozik-e?*
2. *Ez a típusú akadálymentesítő berendezés kezelői jogosultsága megköveteli-e az OKJ képzést?*
3. *Vonatkoznak-e rá a szerkezeti, fő és időszakos biztonsági felülvizsgálatok?*

Az „akadálymentesítő berendezés” telepítésével kapcsolatos jogszabályi előírások a következők:

A **47/1999. (VIII. 4.) GM** rendelettel hatályba léptetett Emelőgép Biztonsági Szabályzat (továbbiakban: **EBSZ**)

I. fejezet 2.1. pontja:

„Emelőgép

Emelőgép az a szakaszos üzemű gépi vagy kézi (emberi erő) meghajtású szerkezet vagy berendezés, ami közvetlenül vagy segédeszközzel terhet emelni vagy süllyeszteni képes, azt a kiindulási helyzetéből az érkezési helyére továbbítja.”

III. Fejezet 2.1. pontja:

„Emelő asztal

A teher függőleges vonalú mozgását és közben vízszintes helyzetben való tartását csuklós mechanizmusokkal biztosító emelő-berendezés.”

III. Fejezet 2.11. pontja:

„Körülkerített emelőterű emelő-berendezés

Függőleges vezetékek között mozgó teherfellevő eszközű emelő-berendezés, amely két vagy több technológiai szint között végez anyagmozgatást.”

A megküldött dokumentáció alapján az „akadálymentesítő berendezés” egy **körülkerített emelőterű emelő-berendezés jegyeit magán viselő ollós emelőasztal, melyet személyemelésre használnak.**

Erre a berendezésre vonatkozó szabványelőírások lennének:

MSZ EN 1570:1998+A2:2009 Emelőasztalok biztonsági követelményei

Azonban:

A szabvány nem alkalmazható a csökkent mozgásképességű személyek számára

készített gépi működtetésű emelőasztalokra.

MSZ 9721-5:1984 Emelőgépek időszakos vizsgálata. Körülkerített emelőterű emelő-berendezés

Azonban:

A szabvány tárgya a körülkerített (részben vagy teljesen zárt) emelőterű, szakaszos üzemű, az üzemi technológiához vagy termelő-berendezéshez kapcsolódó, **kizárólag teher emelésére szolgáló** emelő-, szállító- és rakodó-berendezés meghatározott időközű (időszakos) vizsgálata.

MSZ 19170-5:1984 Emelőgépek tervezésének és létesítésének általános biztonságtechnikai előírásai. Körülkerített emelőterű emelő-berendezés

Azonban:

A szabvány tárgya a körülkerített (részben vagy teljesen zárt) emelőterű, szakaszos üzemű, az üzemi technológiához vagy termelő-berendezéshez kapcsolódó, **kizárólag teher emelésére szolgáló** emelő-, szállító- és rakodó-berendezés tervezésének és létesítésének általános biztonságtechnikai követelményei.

Vonatkozhatnak az akadálymentesítő berendezésre a következők:

MSZ EN 81-70: 2006 **Felvonók** szerkezetének és beépítésének biztonsági előírásai. A személy- és teherfelvonók speciális alkalmazásai 70. rész: Fogyatékkal élők által is igénybe vehető felvonók

Ebben az esetben a „Felvonó felügyelet” látja el a hatósági feladatokat.

(ÉMI Építésügyi Minőségellenőrző Innovációs Nonprofit Kft. Felvonó és Mozdulópcsó Felügyelet 1066 Budapest, Weiner Leó u. 4.)

MSZ-04-93:1990 Személyemelésre ideiglenesen felhasználható emelő-berendezések biztonságtechnikai kiegészítő követelményei

Ebben az esetben az EBSZ hatálya alá tartozó emelő-berendezést (emelőasztalt) kell személyemelésre alkalmassá tenni.

Továbbá „*A személyemelésre ideiglenesen felhasznált emelő-berendezésnek munkabiztonsági szempontból kifogástalannak és üzemképesnek kell lennie, hibás géppel személyemelést megkezdeni nem szabad.*” (EBSZ III. fejezet 5.4.2.)

További követelményt határoz meg a munkavédelemről szóló **1993. évi XCIII. törvény** egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló **5/1993. (XII. 26.) MüM rendelet 1/b. számú melléklete** (Az Mvt. 21. §-ának (5) bekezdése alá tartozó egyes veszélyes

munkaeszközök jegyzéke), ahol **3. Személyemelésre ideiglenesen felhasználható emelőberendezések** szerepel.

Az **Mvt. 21. § (5) bekezdése** szerint:

„A foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszter rendeletében meghatározott egyes veszélyes munkaeszközök üzembe helyezésének feltétele továbbá az adott munkaeszköz megfeleléség vizsgálatán alapuló, a vizsgálat eredményét is tartalmazó, akkreditált szervezet által kiadott vizsgálati jegyzőkönyv.”

Ebben az esetben a kezelői jogosultság, a vizsgálatok, stb. az EBSZ szerinti.

Az **EBSZ I. fejezet 5.1. pontja** előírja:

„Emelőgép kezelő

Emelőgépet önállóan az a személy kezelhet, aki

- 18. életévét betöltötte vagy szakmunkás,
- a feladat elvégzésére a vonatkozó jogszabály szerint előzetes és időszakos munkaköri orvosi vizsgálat alapján alkalmas,
- rendelkezik az emelőgépekre előírt képesítéssel és a helyváltoztatásra is képes emelőgép esetében, ha azt maga vezeti az ahhoz szükséges jogosítvánnyal.”

A szakképzésről szóló 1993. évi LXXVI. törvény 3. § (1) bekezdés szerint: **„Az állam által elismert szakképesítéseket az Országos Képzési Jegyzék (a továbbiakban: OKJ) tartalmazza.”**

Emelőgépek kezelése tehát csak **államilag elismert** szakképesítés alapján lehetséges, ezt az OKJ-s bizonyítvány igazolja.

Az Országos Képzési Jegyzékről és az Országos Képzési Jegyzék módosításának eljárásrendjéről szóló **133/2010. (IV. 22.) Korm. rendelet** 1. számú mellékletében a 365 sorszám alatt található meg a jelenleg Magyarországon megszerezhető az **Építő- és anyagmozgatógép kezelője szakképesítés**. E szakképesítésen belül egyebek mellett, **Emelőgép kezelő (kivéve targonca) szakképesítés-elágazás** is szerezhető.

A szakképesítés részletes szabályai (szakmai és vizsgakövetelményei) a közlekedési, az informatikai és a postaügyi ágazathoz tartozó szakképesítések szakmai és vizsgakövetelményeinek kiadásáról szóló **17/2010. (XI. 25.) NFM rendelet** 1. és 2. mellékletiben található meg.

Az emelőgépek vizsgálatait az **EBSZ I. fejezet 7.1.... és 7.2..... pontjai** - Emelőgép vizsgálatok - határozzák meg.

Összefoglalva a válaszok a kérdésekre (abban az esetben, ha kizárjuk, hogy a berendezés felvonó):

1. A berendezés az Emelőgép Biztonsági Szabályzat hatálya alá tartozik.
2. Az akadálymentesítő berendezés kezelői jogosultsága megköveteli az OKJ-s képzést.
3. Vonatkoznak rá a szerkezeti, fő és időszakos biztonsági felülvizsgálatok.

A megküldött kivonat az **MSZ ISO 9386-1:2002** – Gépi hajtású emelőplatformok mozgáskorlátozott személyek részére. Biztonsági, méret- és működési előírások. 1. rész: Függőleges emelőplatformok című, angol nyelvű – szabványból nem alkalmazható, mivel a **szabványt** korábban visszavonták.

A Község Önkormányzatánál a „Mozgássérült személyemelő berendezés”, **mint emelőgép üzembe helyezését megelőző vizsgálatát** végezte 2010. december 19-én **E. J. emelőgép munkabizt. szakértőként**. A jegyzőkönyv szerint több olyan szabványelőírássra hivatkozott, amelyek vagy nem vonatkoznak a berendezésre, vagy nem hatályosak.

Pl.:

MSZ 9721-1:1982, **nem hatályos**, helyette MSZ 9721-1:2009,

MSZ 9721-5:1984 a szabvány tárgya **kizárólag teher emelésére** szolgáló berendezések,

MSZ 19170-5:1984 szabvány tárgya **kizárólag teher emelésére** szolgáló berendezések.

2011. március 30.-i dátummal a TÜV Rheiland InterCent Kft. Felvonó- és emelőgép-biztonságtechnika üzletága nevében **E. J. Felvonó és emelőgép biztonságtechnikai osztályvezető** kiadott egy Állásfoglalást a H. Kft. megkeresésére a Polgármesteri Hivatalban beüzemelt akadálymentesítőről.

Az állásfoglalás nem minősíti emelőgépnek az ollós emelőt, továbbá a kezelői jogosultság tekintetében sem az EBSZ előírása szerint alkot véleményt.

Álláspontját jogszabály és szabványhivatkozásokkal nem támasztja alá, az egyetlen hivatkozása a hatálytalan **MSZ ISO 9386-1:2002** – Gépi hajtású emelőplatformok mozgáskorlátozott személyek részére. Biztonsági, méret- és működési előírások. 1. rész: Függőleges emelőplatformok című, angol nyelvű – szabvány.

8. RÉGI IGAZOLVÁNY

1983-ban vett részt targoncavezetői tanfolyamon. A megszerzett targoncavezetői jogosítvánnyal az ország bármely területén dolgozhatott. Jelenleg munkát keres,

jelentkezésekor azt a felvilágosítást kapta, hogy mivel régen szerezte a jogosítványát, nem vállalhat azzal munkát, mert már érvénytelen. Szeretné tudni, hogy milyen lehetőségei vannak arra, hogy újra érvényesítse. A kéréséhez mellékelte a jogosítványa és a bizonyítványa másolatát.

A **Targoncavezetői** vizsgát igazoló mellékelt **bizonyítványát** az Ipari Szakmai Továbbképző Intézet állította ki 1983. június 13-án.

A mellékelt **Targoncavezetői igazolványát** – ami **nem jogosítvány** – a Magyar Hajó és Darugyár Oktatási Osztálya állította ki, szintén 1983. június 13-i dátummal.

A csatolt dokumentumok alapján a következő a szakmai jogalkalmazói véleményünk:

A Bizonyítványt – a 71.025/1971. (KGK. II. 20.) KGM számú utasítás alapján – 1983-ban állították ki, a Bizonyítvány ma is érvényes.

A Bizonyítványon szerepel egy előírás, nevezetesen a következő:

*„A fent nevezett a rendeletekben megjelölt munkakör betöltésére – az egyéb feltételek megléte esetén – jogosult. Ez a bizonyítvány csak a **Targoncavezetői igazolvánnyal együtt érvényes**, az abban feltüntetett típusra.”*

A Bizonyítvány és az Igazolvány kiadása után jelent meg a targoncavezetők képzéséről rendelkező **5/1985. (VII. 1.) IpM-BkM-MÉM** együttes rendelet, ennek a 12. §-a szerint:

„A rendelet a kihirdetése napján lép hatályba; a hatályba lépését megelőzően kiadott targoncavezetői igazolványok az igazolványon feltüntetett helyen érvényben maradnak.”

A Targoncavezetői Igazolványa robbanómotoros és elektromos targoncák kezelésére jogosít, azonban csak az azt kiállító Magyar Hajó és Darugyár területén (lenne érvényes).

További hiányossága az Igazolványnak, hogy az orvosi alkalmasságról nincs benne adat.

Az előzőek alapján a bemutatott dokumentumokkal nem lehet targoncavezetőként munkát vállalni, így amennyiben targoncavezetőként szeretne dolgozni, akkor a jelenlegi előírások szerint államilag elismert, OKJ-s szakképesítést, (31 582 06 0010 31 05 Azonosítószámú) Targoncavezető szakképesítést (szakképesítés-elágazást) kell szereznie.

Ez a jogosítvány még érvényesíthető.

2.

Név: Kálmán Személyi szám: 1. 641227. 6954 IPARI SZAKMAI Kiállította: TOVÁBBKÉPZŐ KÖZPONT Budapest, 1990. VI. 8. Kelt: Kálmán aláírás P. H.	Targonca kategóriák, amelyekre az engedély érvényes Nyilvántartási szám: 13-040-894 1. SZALLÍTÓ ÉS VONTATÓ targoncák Kelt: Budapest, 1990. V. 30. aláírás Nyilvántartási szám: 13-040-894 2. BELSŐÉGESŰ MOTOR MEGHAJTÁSÚ HOMLOK EMELOVILLAS targoncák Budapest, 1990. V. 30. Kelt: aláírás Nyilvántartási szám: 13-040-894 3. ELEKTROMOS MEGHAJTÁSÚ HOMLOK EMELOVILLAS targoncák Budapest, 1990. V. 30. Kelt: aláírás	Hivatalos bejegyzések 2004 SZEPT 24. - től 2014 - szept. 24. -ig Dr. Husznos Péter 31 334 ORVOS 2006 JAN 17. - től 2009 JAN 19. -ig 2011-01-19 Dr. Husznos Péter 31 334 ORVOS
--	---	--

Ezt a jogosítványt az ISZTI 1990. május 30-i, illetve június 8-i dátummal adta ki, az 1985. és 1990. május 1-je között hatályos 5/1985. (VII. 1.) IpM-BkM-MÉM együttes rendelet alapján.

(Egyes ipari miniszteri rendeletek hatályon kívül helyezéséről szóló 2/1990. (II. 16.) IpM rendelet 2. számú melléklet:

„1990. május 1-jével hatályukat veszítő rendeletek:

5/1985. (VII. 1.) IpM-BkM-MÉM r. a targoncavezetők képzéséről”)

Itt az elrontott orvosi bejegyzést javította az orvos, már az NM rendelet szerinti időszakok szerint.

Már a kiadásakor sem volt jó ez a jogosítvány, nem érvényesíthető.

10. IGAZOLVÁNY ÉRVÉNYESSÉGE

Érvényesítheti-e még az orvos ezt a targoncavezetői igazolványt?

<p>Kötelező orvosi alkalmassági vizsgálatok bejegyzési helye</p> <p>2005 JÚN 06. <i>Attila</i> 2010 jún. 06</p> <p>2005 NOV 16. 2007-11-16</p> <p><i>Dr. Hasznos Péter</i> 334 31</p>	<p>Kohó- és Gépipari Továbbképző és Módszertani Intézet</p> <p>Targoncavezetői igazolvány</p> <p><u>16/1980</u> szám</p>						
<p>fénykép helye</p> <p><i>Székely Károly</i> sajátkezű aláírás</p> <p>Név: <i>Mihály</i> Szül. év és hely: <i>1957 Hajdúszoboszló</i> Szakképzettsége: <i>mechanikai műsz.</i> Tanf. száma: <i>50-13-405-419</i> <i>Budapest</i> 1981. év 02. hó 03. nap Erőmű Javító és Karbantartó V. Vállalati Oktatási osztályvezető Vállalati Üzemrendészeti osztályvezető</p>	<table border="1"> <tr> <th>A targonca típusának megnevezése amelyre a vizsgát letette</th> <th>Hány tonna</th> <th>A bejegyző alá- írása és a be- jegyzés kelte</th> </tr> <tr> <td><i>Villamos és többmotoros phatós és emelővilla's targoncákra</i></td> <td></td> <td><i>1981.02.03</i> <i>Tufek</i></td> </tr> </table>	A targonca típusának megnevezése amelyre a vizsgát letette	Hány tonna	A bejegyző alá- írása és a be- jegyzés kelte	<i>Villamos és többmotoros phatós és emelővilla's targoncákra</i>		<i>1981.02.03</i> <i>Tufek</i>
A targonca típusának megnevezése amelyre a vizsgát letette	Hány tonna	A bejegyző alá- írása és a be- jegyzés kelte					
<i>Villamos és többmotoros phatós és emelővilla's targoncákra</i>		<i>1981.02.03</i> <i>Tufek</i>					

Itt hiányzik az igazolvány kiadását megalapozó bizonyítvány (71.025/1971. (KGK. II. 20.) KGM számú utasítás)

A Bizonyítványon szerepel(ne) egy előírás, ami a következő lenne, ha meglenne:

„A fent nevezett a rendeletekben megjelölt munkakör betöltésére – az egyéb feltételek megléte esetén – jogosult. Ez a bizonyítvány csak a Targoncavezetői igazolvánnyal együtt érvényes, az abban feltüntetett típusra.”

Ezt az igazolványt – az alig látható pecsét szerint – „Erőmű Javító és Karbantartó V.” adta ki, ha lenne Bizonyítvány is mellé, akkor a kiállító munkáltatónál ma is érvényes lehetne.

Fenti téma jogszabályi háttere:

- 5/1985. (VII. 1.) IpM-BkM-MÉM rendelet a targoncavezetők képzéséről
- 6/1980. (I. 25.) ÉVM-KPM együttes rendelet az építőgép-kezelő munkakörök képesítéshez
kötéséről és az építőgép-kezelők képzéséről (hatálytalan)
1993. évi LXXVI. törvény a szakképzésről
- 5/1997. (III. 5.) IKIM rendelet az egyes ipari, kereskedelmi és idegenforgalmi
tevékenységek gyakorlásához szükséges képesítésekről
(hatálytalan)
- 33/1998. (VI. 24.) NM rendelet a munkaköri, szakmai, illetve személyi higiénés
alkalmasság orvosi vizsgálatáról és véleményezéséről
- 47/1999. (VIII. 4.) GM rendelettel hatályba léptetett Emelőgép Biztonsági Szabályzat
- 1/2006. (II. 17.) OM rendelet az Országos Képzési Jegyzékről és az Országos Képzési
Jegyzékbe történő felvétel és törlés eljárási rendjéről (hatálytalan)
- 15/2008. (IV. 3.) GKM rendelet a gazdasági és közlekedési miniszter hatáskörébe tartozó
szakképesítések szakmai és vizsgakövetelményeinek kiadásáról
(hatálytalan)
- 22/2008. (VIII. 29.) KHEM rendelet a közlekedési szakképesítések szakmai vizsgáinak
szervezésére feljogosított intézményekről, valamint a gazdasági és
közlekedési miniszter hatáskörébe tartozó szakképesítések szakmai és
vizsgakövetelményeinek kiadásáról szóló 15/2008. (IV. 3.) GKM
rendelet módosításáról
- 40/2009. (VIII. 31.) KHEM rendelet a közúti közlekedési ágazatban használt önjáró emelő-
és rakodógépek kezelőinek képzéséről és vizsgáztatásáról
- 17/2010. (XI. 25.) NFM rendelet a közlekedési, az informatikai és a postaügyi ágazathoz
tartozó szakképesítések szakmai és vizsgakövetelményeinek kiadásáról
- 21/2010. (V. 14.) NFGM rendelet az egyes ipari és kereskedelmi tevékenységek
gyakorlásához szükséges képesítésekről
- 133/2010. (IV. 22.) Korm. rendelet az Országos Képzési Jegyzékről és az Országos
Képzési Jegyzék módosításának eljárásrendjéről

III./ Jogszályváltások

Magyar Közlöny 2011/88. szám – 2011/99. szám

1. 28/2011. (VIII. 3.) NGM A költségvetési szervnél belső ellenőrzési rendelet tevékenységet végzők nyilvántartásáról és kötelező szakmai továbbképzéséről, valamint a költségvetési szervek vezetőinek és gazdasági vezetőinek belső kontrollrendszer témájú továbbképzéséről
2. 24/2011. (VIII. 9.) KIM rendelet Az előzetes és utólagos hatásvizsgálatról
3. 163/2011. (VIII. 22.) Korm. A gyűjtőszámla hitelre vonatkozó hitelkeret-szerződés esetén az aránytalanul magas havi törlesztési teher mértékéről
4. 168/2011. (VIII. 24.) Korm. A megyei (fővárosi) kormányhivatal munkaügyi központjának az EU Kék Kártya kiadásával kapcsolatos szakhatósági állásfoglalása kialakításának szabályairól, valamint egyes migrációs tárgyú és egyéb kormányrendeletek módosításáról
5. 169/2011. (VIII. 24.) Korm. A Foglalkoztatási és Közfoglalkoztatási Adatbázisról
6. 170/2011. (VIII. 24.) Korm. A közfoglalkoztatási bér és a közfoglalkoztatási garantált bér megállapításáról
7. 171/2011. (VIII. 24.) Korm. A közfoglalkoztatással összefüggésben egyes kormányrendeletek módosításáról

8. 1294/2011. (VIII. 24.) Korm. A közfoglalkoztatással kapcsolatos egyes határozat intézkedésekről
9. 32/2011. (VIII. 25.) NGM A szociális és munkaügyi miniszter hatáskörébe tartozó szakképesítések szakmai és vizsgakövetelményeiről szóló 15/2008. (VIII. 13.) SZMM rendelet módosításáról
10. 57/2011. (VIII. 25.) KIM utasítás A Nemzeti Államigazgatási Központ középírányító szervként történő kijelöléséről, az irányítói jogok gyakorlásának módjáról